

DZIEN

10 stron

10
GR.**BYDGOSKI**

ILUSTROWANY

DRAZ WYDAWNICTWA: DZIEŃ POMORZA — DZIEŃ GRUDZIĄDZKI ILUSTROWANY — GAZETA GDAŃSKA — DZIEŃ KOCIEWSKI
GŁOS NIESZAWSKI (DZIEŃ CIECHOCIŃSKI) — GAZETA MORSKA ILUSTROWANA — DZIEŃ TCZEWSKI
ILUSTROWANY — DZIEŃ CHEŁMIŃSKI — GAZETA MOGILEŃSKA — — — — —

Redakcja i Administracja: Bydgoszcz, Plac Wolności 1. Telefon: 22-18. Konto czekowe P. K. O. 206.868

Stolica Francji odetchnęła...

Otwarcie wystawy 24 maja

Spacer po terenie wystawowym — Na 190 pawilonów tylko 3 gotowe

Paryż, 26. 4. (PAT). Ministerstwo Handlu komunikuje urzędowo, że uroczystość inauguracji wystawy paryskiej nastąpi w dniu 24-go maja. Następnego dnia wystawa będzie otwarta dla publiczności.

Oficjalna data otwarcia wystawy wywołała uczucie ulgi i odprężenia w całym Paryżu. W związku z tym specjaliści sprawozdawcy zbadali na terenie wystawy obecny stan robót. Stwierdzono, iż na 190 pawilonów, które miały być wzniesione na wystawie, prace budowlane zostały ukończone tylko przy 3 pawilonach, mianowicie przy pawilonach belgijskim, włoskim i prasy. Na ukończeniu są olbrzymie pawilony niemiecki i sowiecki oraz pawilony Danii, Szwajcarii, Grecji, Portugalii, Monako i Luxemburgu. Olbrzymi pawilon niemiecki nie tylko jest ukończony z zewnątrz, ale jest już wykonana znaczna część dekoracji wewnętrznych. Na pawilon sowiecki, który znajduje się na wprost pawilonu niemieckiego, montowana jest obecnie na szczycie olbrzymia grupa, przedstawiająca młodego chłopca i młodą dziewczynę, trzymających w rękach sierp i młot. Obok pawilonu prasowego wielki pawilon fono-fotokinomatografii ma ukończone skrzydła, natomiast około głównej hali prace budowlane trwają. Na terenie, na którym ma się wznosić pawilon Stanów Zjednoczonych, prace zostały podjęte dopiero przed dwoma tygodniami. Wielki drewniany pawilon norweski pokrywany jest w tej chwili oszalowaniem z desek. Pawilon Państwa Kościelnego w formie kościoła, ma zupełnie ukończone rusztowanie drewniane i już szereg ścian pokryto płytami, zastępującymi mury. W pawilonie światła, który wznosi się przed gmachem szkoły wojskowej, wszystkie prace murarskie są ukończone. Pawilony holenderski i polski mają już ukończone zarysy, ale prace budowlane jest jeszcze dużo. W pawilonie czechosłowackim, budowanym całkowicie ze szkła i żelaza, na razie sterczą tylko rusztowania żelazne. Nie zaczęte zostały jeszcze roboty przy pawilonie Chin i republiki Costarica, które zresztą

w ub. tygodniu zgłosiły swój udział w wystawie. Na placu Alma kilkudziesięciometrowe dwie wieże drewniane, obejmujące ramionami pomnik Mickiewicza i stanowiące wejście na wystawę, są ukończone już całkowicie. Wielki most na Sekwanie, t. zw. most Jeny, który specjalnie dla celów wystawowych został poszerzony dwukrotnie, ukończony jest już całkowicie. Za

tym mostem na Sekwanie, na t. zw. Wyspie Łabędziej, rozpoczera się dział kolonij francuskich oraz szeregu prowincyj francuskich. Minarety Algieru i Tunisu wznoszą się już wysoko nad wybrzeżami. Natomiast miejsce, gdzie ma się znajdować pawilon Korsyki, wyznaczone jest dotychczas za pomocą 4 pontony, powiązane ze sobą i przyłączone do mostu.

Paryż wczoraj świętował „Drużną niedzielą” we Francji

Paryż, 26. 4. (PAT). Wprowadzenie w życie 40-godzinnego tygodnia pracy zmieniło zupełnie wygląd Paryża. Wielkie magazyny, zarówno jak i sklepy spożywcze, zatrudniające liczny personel, są dziś zamknięte. Nieliczne tylko zakłady handlowe funkcjonują normalnie a u wejścia do nich widnieją napisy, że personel w porozumieniu z dyrekcją pracuje nie dłużej niż 40 godzin tygodniowo. W przewidywaniu zajść, przed sklepami tymi skonsygnowano silne oddzia-

ły policji. Mimo tych środków ostrożności doszło o godz. 10-tej przed wielkim magazynem na ulicy Richelieu do utarczki między zwolennikami i przeciwnikami 40-to godzinnego tygodnia pracy.

W Welodromie zimowym odbył się po południu wiec z udziałem przeszło 30 tys. drobnych kupców z Paryża i prowincji celem zaprotestowania przeciwko stosowaniu 40-godzinnego tygodnia pracy.

P. Prezydent R. P. na pogrzebie swego brata

(ch) Warszawa, 26. 4. (tel wł.). Pan Prezydent Rzeczypospolitej wyjechał dziś rano do Poznania skąd udał się do Szymborowa w pow. wrzesińskim na pogrzeb swego brata s. p. Jana Witolda Mościckiego, zmarłego w ub. piątek w wieku lat 83. Eksportacja zwłok odbyła się o godz. 11 z miejscowego kościoła, którą poprowadził kapelan zamkowy ks. pr. Humpola. Po uroczystościach żałobnych P. Prezydent powrócił do Poznania i zamieszkał na Zamku, gdzie dzisiaj przenocuje a jutro rano powróci do stolicy.

Najazd niemiecki na Włochy

Rzym, 26. 4. (PAT) Premier Goering odbył dziś po południu rozmowę z Mussolinim, która trwała około półtorej godziny. Premier Goering, którego pobyt we Włoszech posiada charakter prywatny, opuścił ma Rzym jutro lub pojutrze, udając się do Florencji.

Rzym, 26. 4. (PAT) Potwierdza się wiadomość, że w ciągu miesiąca maja przybędzie do Rzymu z oficjalną wizytą gen. Blomberg. Gen. Blomberg obecny będzie na wielkiej rewii wojskowej w dniu 9 maja w rocznicę założenia imperium.

P. Premier o walce z komunizmem
na stronie 2-giej**Anglia naruszyła neutralność****Ostry protest rządu gen. Franco**

Salamanka 26. 4. (PAT). Komunikat oficjalny, ogłoszony wczoraj wieczorem przez radio, donosi, że rząd w Burgos zaprotestował w sposób najbardziej energiczny u rządu brytyjskiego przeciwko temu, że wojenne okręty angielskie eskortowały statki handlowe brytyjskie, wiozące żywność do Bilbao, uniemożliwiając w ten sposób blokadę wybrzeży hiszpańskich przez krążownik powstaniec „Almirante Cervera” i naruszając przez to zasadę neutralności.

Londyn 26. 4. (PAT). Równocześnie z protestem rządu gen. Franco, skierowanym do Wielkiej Brytanii z powodu interwencji jednostek bojowych floty brytyjskiej na wodach Bilbao, gen. Queipo de Llano w komunikacie radiowym zaatakował ostro Anglię, twierdząc, że stopniowo traci ona cały swój prestiż. Włochy — mówił generał — zmusiły Wielką Brytanię do milczenia w czasie podboju Abisynii, a obecnie nasze zwycięstwo definitywnie przypieczętuje upadek Wielkiej Brytanii. Gen. Queipo de Llano zaatakował następnie arcybiskupa Canterbury, ministra Edena i Lloyd George'a, zarzucając zwłaszcza ministrowi Edenowi, że jest „narzędziem w rękę żydowskich i masonskich mistrzów, łączących się obecnie z masonskimi maksistami w Hiszpanii.” Generał zagroził, że flota wojenna rządu powstaniec wykona swój obowiązek i zaatakuje flotę brytyjską, na którą spadnie odpowiedzialność za utrudnianie blokady.

Rząd brytyjski polecił ambasadorowi

Chiltonowi w Hendaye wystosować do rządu gen. Franco ostrą notę protestacyjną przeciwko próbom interwencji, podjętym przez jednostki morskie nacjonalistów hiszpańskich na pełnym morzu wobec trzech brytyjskich statków handlowych, płynących z ładunkiem żywności do Bilbao. Jak wiadomo jeden z powstańczych okrętów wojennych wystrzelił w kierunku brytyjskiego statku

handlowego, wobec czego pancernik „Hood” ustawił się w pozycji bojowej i przygotował swe wielkie działa, po czym flota gen. Franco prędko się oddaliła.

Jak dotychczas od chwili ogłoszenia blokady 7 statków brytyjskich i jeden francuski szczęśliwie przedostały się przez obszar blokady. 6 statków wyładowało swój ładunek w Bilbao, dwa w Santander.

Powstańcy w Durango

Vitoria, 26. 4. (PAT). Wysłannik agencji Havasa donosi, że wojska gen. Mola zajęły dziś wczesnym rankiem miasta Durango i Eibar.

Najcięższa artyleria bombarduje Madryt

Madryt 26. 4. (PAT). Bombardowanie Madrytu podjęte zostało ponownie o godz. 11,40 z dużą gwałtownością i trwało do godz. 13. W pobliżu gmaczu Kortezów padło kilka wielkich pocisków. Wybuchy były bardzo silne. Kaliber artylerii bombardującej miasto jest zdaje się, większy, niż dotychczas używany. Pociski padały w nieregularnych odstępach czasu. Na ulicach padło wielu zabitych i rannych.

Głód i terror w Bilbao

Lizbona 26. 4. (PAT). Z Bilbao donoszą, że władze stosują w mieście niebываły terror. W związku z ukazaniem się na ścianach domów i na murach napisów żądających poddania się, rozstrzelano cały szereg

Krażownik rządowy na mieliźnie

Sewilla, 26. 4. (PAT) Gen. Queipo de Llano oświadczył, że krążownik powstańczy „Canarias” zmusił wczoraj rządowy krążownik „Jaime 1” do przybicia do mieliżny na południowym wybrzeżu półwyspu w odległości tysiąca metrów od brzegu.

„Cieszcie się życiem” — na rozkaz

Berlin, 26. 4. (PAT). Prasa przypomina, że dzień 1 maja jest głównym świętem narodowym Trzeciej Rzeszy. W dniu tym zakazana jest wszelka praca, z wyjątkiem najniezbędniejszej.

Dalej podkreśla się z naciskiem, że udział we wszystkich przewidzianych programem obchodach jest obowiązkowy.

W tym roku święto 1 maja obchodzone będzie uroczystej jak poprzednich lat. Liczba uczestników różnych manifestacji ma być znacznie większa. W dniu 1 maja nie będą obowiązywać t. zw. „godziny policyjne” w lokalach rozrywkowych. Podobnie jak w roku ubiegłym obchód 1 maja stać będzie pod hasłem: „Cieszcie się życiem!”

„Walka z komunizmem to nie polityka”

Doniosłe przemówienie p. Premiera na zjeździe Związku Miast Polskich

Warszawa, 26. 4. (PAT.) Dziś o godz. 10 rano, po nabożeństwie w katedrze św. Jana, rozpoczęło się w sali Rady Miejskiej m. st. Warszawy 14-te nadzwyczajne zebranie ogólne członków Związku Miast Polskich, na które przybyło przeszło 500 delegatów z 330 miast.

Na otwarcie zjazdu przybyli członkowie rządu z p. premierem gen. Sławoj - Składkowskim, Izba Ustawodawcza, przedstawiciele władz i reprezentanci miast.

Wchodzącego na salę obrad p. premiera Składkowskiego wszyscy powitali powstaniem z miejsc.

Zjazd otworzył prezes Związku Miast P. Stefan Starzyński, prezydent m. st. Warszawy, który po powitaniu obecnych wygłosił dłuższe przemówienie inauguracyjne.

Następnie powitany przez zebranych żywiołowymi oklaskami, wszedł na mównicę

p. premier gen. dr. Sławoj - Składkowski

i wygłosił dłuższe przemówienie, w którym m. in. oświadczył:

Szanowni Panowie. Ostatni raz miałem zaszczyt przemawiać wobec panów w r. 1930, a więc na progu odcinka czasu, który występuje okresowo, podobnie jak w biblii, w t. zw. „latach chudych”, które my, w przerażeniu swym, nazwaliśmy kryzysu ochrzciłimy. Dziś, po 7-miu latach nie mogę stwierdzić niestety, że ten kryzys już się skończył. Kryzys przedłuża „czasy biblijne” i nęka nas jeszcze ciągle. Dzisiaj jest niewątpliwie lepiej, jest znacznie lepiej, ale my nie chcemy się zatrzymywać na tym obecnym stadium, chcemy aby było jeszcze lepiej, i zrobimy wszystko, aby poprawa nastąpiła całkowita (huczne oklaski).

O ile porównamy stan obecny miast ze stanem, który był w momencie odzyskania niepodległości, to musimy stwierdzić wielkie zasługi miast i wielką poprawę zarówno ich wyglądu zewnętrznego, jak podniesienia bytu obywateli i wygody życia.

Łączność miast z życiem państwa, z wolnością narodu jest daleko mocniejsza, daleko ściślejsza, niż nawet związek wsi. Miasta bowiem są ośrodkiem myśli, uczucia, poczynań i ideałów obywateli. Prądy, którymi chce żyć naród, powstają zawsze w miastach, stąd wychodzą i promieniują na cały naród.

Wchodzimy w okres haseł życiowych, haseł codziennych, haseł szarych, które codziennie musimy wznosić. W realizowaniu tych haseł stają duże przeszkody.

P. Premier mówił dalej szczegółowo o jednej z nich:

Tę przeszkodę, która usiłuje wstrzymać rozwój naszego życia gospodarczego i politycznego, nazwę tu bez żadnych ogródek. Jest nią niewątpliwie

komunizm i agitacja komunistyczna

Agitatorzy komunistyczni żerują na najbardziej nieszczęśliwych ludziach, t. zn. ludziach pozbawionych pracy. Z tego miśca najstarszego, które dopiero wzmocnić musimy, usiłują zatruć atmosferę naszych miast. Dlatego chcąc walczyć z komunizmem, musimy iść do gniazda, w którym usiłuje on się usadowić.

Wszyscy, jak tu jesteśmy w sali, wiemy, że gotowi jesteśmy wypowiedzieć komunistowi WALKĘ NA ŚMIERĆ I ŻYCIE. (Huczne oklaski). Ja to mówię na zjeździe miast, bo to nie jest żadna polityka.

Walka z komunizmem, to nie polityka, to walka o wolność indywidualną Polaka, do której jesteśmy tak bardzo przywiązani

i której zawsze pragnąć będziemy dla siebie. (Huczne oklaski).

Walka z komunizmem, to jest walka o polski charakter Ojczyzny, a innego charakteru w niej nie chcemy. (Huczne oklaski). I dlatego musimy iść do tej walki z komunizmem tam, gdzie on jest, to znaczy musimy zwalczać bezrobocie, musimy o ile możliwości w naszych granicach stworzyć ten moment, żeby ludzie, potrzebujący pracy, pracę tę znaleźli.

Odpowiedzialności za to zagadnienie nie chciałbym przerzucić z rządu na miasta. Obowiązkiem rządu jest przede wszystkim rozpedzenie wielkiego koła przemysłu i handlu, które wciągnęłyby w siebie jak najwięcej ludzi. Obowiązkiem rządu jest pomoc za pośrednictwem Funduszu Pracy, aby pewna część bezrobotnych znalazła zatrudnienie w robotach może najbardziej celowych, może nawet mniej rentownych, aby tylko ich zatrudnić.

Obowiązkiem miast jest sprawiedliwy stosunek do ludzi, posiadających pracę i nie posiadających jej oraz zatrudnienie możliwie dużo bezrobotnych.

Stąd też, chcąc walczyć z komunizmem, zwalczyć to bezrobocie, muszą miasta na swoje budżety i całość swej

działalności. I w tych budżetach są momenty, które można bez naruszania równowagi, na te kwestie nakierować, a nie trzeba tylko czekać, aż rząd załatwi sprawę. Rząd musi zatrudnić część bezrobotnych, a miasta muszą zatrudnić drugą część.

Dlatego stawiam przed panami zagadnienia, które, być może odbiegają od waszych trosk codziennych, które nie są może troskami waszych wszystkich miast, ale muszą być troską ogólną: WALKA Z KOMUNIZMEM — ZATRUDNIENIE BEZROBOTNYCH. Jeżeli te zagadnienia naświetlicie i wykonacie z energią, z wielkim impetusem, to napewno wtedy przysłużycie się Ojczyźnie.

Po przemówieniu p. Premiera, uczestnicy zebrania zgotowali mu długotrwałą owację.

W dalszym ciągu obrad wygłoszono sprawozdanie z działalności Związku Miast. Liczba miast, należących do Związku wynosi 494, stanowi to 81,92 proc. ogółu (603) miast z liczbą ludności 8.197.905, to jest 94,28 proc. ogólnej liczby ludności wszystkich miast w Polsce. Nie należy do Związku 109 miast, tj. 18,08 proc. z ludnością 497.689, tj. 5,72 proc. ogólnej liczby ludności miejskiej w Polsce.

Wakacyjny Instytut Sztuki w Gdyni oraz w Wiśle organizuje Min. W. R. i O. P.

Warszawa, 26. 4. (PAT.) Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego organizuje 2 ośrodki wakacyjne Instytutu Sztuki w czasie od dnia 2 lipca do dnia 30 lipca w Gdyni, oraz od dnia 3 sierpnia do 28 sierpnia w Wiśle.

Celem W. I. S. jest propaganda twórczości artystycznej głównie polskiej oraz przeszkolenie estetyczne pewnej grupy działaczy pracujących w terenie nad krzewieniem kultury. Realizacja tych zamierzeń będzie szła drogą zbliżenia słuchaczy Instytutu do świata artystycznego i jego przedstawicieli oraz zaznajamiania słuchaczy z najistotniejszymi problemami sztuki współczesnej.

W programie prac Instytutu zostaną uwzględnione wszystkie dziedziny sztuki, a więc: literatura, teatr, architektura, plastyka, muzyka, radio, film, fotografia.

Na liście wykładowców W. I. S. znajdują się najwybitniejsi polscy artyści i twórcy obok znakomitych znawców sztuki i zagadnień z nią związanych, profesorów wyższych uczelni.

Ogólne kierownictwo Wakacyjnego Instytutu Sztuki powierzone zostanie radcy Michałowi Rusinkowi.

W. I. S. w Gdyni będzie się mieścił w Państwowej Szkole Morskiej, doskonale wyposażonej pod względem pomieszczenia i higieny.

W. I. S. w Wiśle będzie miał za swą siedzibę gmach szkoły powszechnej, zbudowany nowoczesnie, zaopatrzonej w niezbędne dla wygody i odpoczynku urządzenia.

Każdy słuchacz W. I. S. wpłaca jednorazowo wpisowe w kwocie zł. 15 oraz w siedzibie Instytutu opłaca koszt mieszkania i całkowitego utrzymania w Gdyni — 95 zł., w Wiśle — 85 zł.

Koszty przejazdu z powrotem pokrywają uczestnicy, którzy korzystają ze zniżki kolejowej w wysokości 33 proc.

Podania o przyjęcie do W. I. S. należy wnieść najpóźniej do dnia 20 maja wprost do Ministerstwa W. R. i O. P. wydział sztuki pokój nr. 46, na ręce zastępcy kierownika W. I. S. mgr. Tadeusza Szulca.

Polski murzyn

Skacze w butach wojskowych 6 m. i biega 100 w 12 sek.

Do jednego z pułków wileńskich przydzielony został jako rekrut murzyn Delong, pochodzący z wysp Kanaryjskich, posiadający matkę białą, a ojca murzyna.

Delongiem zainteresowali się oficerowie pułku i uczynili z nim próbę sprawności fizycznej.

Próba wypadła pomyślnie, bowiem murzyn, który dotąd sportu nie uprawiał, przebiegł 100 m w czasie 12 sek. i skoczył podobno wdal 6 m., startując zresztą bez konkurencji i w butach wojskowych.

Znawcy rokuja Delongowi piękną przyszłość sportową.

KOMUNIKAT METEOROLOGICZNY

Na Pomorzu najobfitsze deszcze

Pogoda w Polsce w dniu 26 bm. kształtowała się w dalszym ciągu pod wpływem depresji barometrycznej, której środek ogarniał Bałtyk południowy. Wskutek tego nad kraje Europy środkowej napływały z zachodu chłodne masy powietrza powodujące w całym kraju pogodę o zachmurzeniu i deszczu. Opady w ciągu doby ubiegłej ogarnęły większą część kraju, dość obfite były na Pomorzu, w Wielkopolsce i na Polesiu (Grudziądz i Bydgoszcz po 20 mm, Sarny 10 mm).

Temperaturę o godz. 14 notowano: 6 st. w Zakopanem, 8 w Gdyni i Kielcach 9 w Poznaniu, Katowicach, Łodzi i Wilnie, 10 w Warszawie, Bydgoszczy, Pińsku i Lwowie, 11 w Kaliszu, Lublinie i Grodnie, 12 w Krakowie, Łucku, a 13 w Zaleszczykach.

Przewidywany przebieg pogody do wieczora dnia 27 bm. Pogoda o zachmurzeniu zmiennym, na ogół malejącym. Większe roz pogodzenia w południowej połowie kraju, a w północnej miejscami przelotne deszcze. W dalszym ciągu jeszcze chłodno, jednak już przy tendencji do wzrostu temperatury. Siła i kierunek wiatry z kierunków zachodnich.

Zgon 107-letniej staruszki

Kraków, 26. 4. (PAT.) We wsi Książniczce pow. krakowskiego zmarła w wieku 107 lat mieszkanka tej wsi Wiktoria Cicha. W pogrzebie zmarłej wzięło udział m. in. 12 dzieci zmarłej, z których najmłodsze liczy 70 lat.

Pożar statku niemieckiego

Kilonia 26. 4. (PAT.) Niemiecki motorowiec „Marta Luise” pochodzący z Hamburga, stanął dziś z niewiadomych przyczyn w płomieniach. Załoga zdołała w czasie opuścić płonący statek i przejść na pokład statku rybackiego. Statek ratowniczy „Seeteufel” wraz z holownikami przyprowadził płonący motorowiec do portu kilonickiego. Ogień gaszono do późnego wieczora.

Włochy biją piłkarzy węgiersk. 2:0

W Turynie odbył się w niedzielę między państwowy mecz piłkarski o międzynarodowy puchar, pomiędzy reprezentacjami Węgier i Włoch.

Zwyciężyła reprezentacja włoska w stosunku 2:0 (1:0). Zawodcom przyglądało się 45 tys. widzów, których mecz pomimo zwycięstwa włoskiego rozczarował, gdyż gra stała na niskim poziomie.

Kretactwem nie wybieli się kłamstwa

„Obronie Ludu” w odpowiedzi

„Obrona Ludu” w karkołomnym logicznym, artykule p. t.: „O świadectwo lojalności dla „Dnia Pomorza” usiłuje się wycofać — mówmy delikatnie — z brzydkiej sprawy.

Z brzydkiej, bo chodzi po pierwsze o fałszyfikat; po drugie o imputowanie nam artykułu, którego na łamach „Gazety Gdańskiej” (naszej mutacji) nie było.

Fałszyfikat i mistyfikacja — bo nic podobnego, co „Obrona Ludu” włożyła w usta postowi Wagnerowi, poseł ten na Sejmie nie wygłosił. Stwierdza to biuro Sejmu R. P. za pośrednictwem PAT-a który rozesłał do prasy następujący komunikat:

„Warszawski Dziennik Narodowy” w Nr. 111 z 23 kwietnia 1937 r. powołując się na toruńską „Obronę Ludu” i „Gazetę Gdańską” podał rzekome przemówienie posła Edwina Wagnera, wygłoszone jakoby na ostatnim posiedzeniu Sejmu w sesji ubiegłej.

W przemówieniu tym pan poseł Wagner według tekstu podanego przez „Warszawski Dziennik Narodowy”, miał rozwijać tezę, że prawdziwe zjednoczenie narodu musi być oparte na porozumieniu z gen. Hallerem czy Paderewskim, Witosem i Korfiąntym. Tekst ogłoszony, zaczerpnięty rzekomo „ze stenogramu sejmowego” jest mistyfikacją i fałszyfikatem. Biuro sejmu stwierdza, że ani poseł Wagner, ani też żaden z posłów przemówienia tego lub też podobnego w formie i treści w ogóle nie wygłosił. Poseł Wagner przemawiał na plenum sejmu w dn. 23 marca b. r. w dyskusji nad ustawą o zapewnieniu pracy uczestnikom walk o niepodległość i przemówienie jego — utrwalone w sprawozdaniu stenograficznym i podane do wiadomości prasy w odnośnym dzienniku sejmowym — nie zawiera najzupełniej tych tematów, które stanowią treść omawianego fałszyfikatu.

No i jak tam, panowie z „Obronny Ludu” teraz wyglądacie?

Niech Lud zobaczy, czy potraficie obronić się sami.

Abym naszym P. T. Czytelnikom naocznie zilustrować metody pracy „Obronny Ludu” — zamiast wdawać się z tym piśmem w polemikę przytoczymy dosłownie wyjątki ze wspomnianego na wstępie artykułu „Obronny Ludu” (nr. 50 z dn. 27 kwietnia 37).

„Wiadomość, że mowa pos. Wagnera wydrukowana była w „Gazecie Gdańskiej” otrzymaliśmy wraz z tekstem mowy z bardzo poważnego źródła informacyjnego. Na tej zasadzie, nie mając możliwości zbadania, czy nie zachodzi tu jakieś nieporozumienie, bo redakcja nasza, poza „Dniem Pomorza” innych jego odbitek, ze zrozumiałych względów nie posiada, zużytkowaliśmy nadesłaną wiadomość, jako fakt, bądź co bądź zamianny. O żadnym ubocznym, a tym bardziej „brzydkim” celu przy podawaniu tej wiadomości ani o „ulatwianiu” sobie polemiki z „Dniem” nie mogło być mowy, po prostu dlatego, że wobec sensacyjnej treści przemówienia posła Wagnera, ta okoliczność gdzie ono było poprzednio wydrukowane, ma dla każdego jako tako inteligentnego człowieka, znaczenie co najmniej — trzeciorderne! O taki zaś brak ambicji dziennikarskiej chyba nas panowie z „Dnia” nie posiadają, abyśmy mając możliwość ujawnienia sensacyjnego a tak gruntownie zakonspirowanego dokumentu, chowali się aż za ich „koncern” i tym samym robili im mimo woli reklamę... Przecież obecnie wszystkie przydatki mowy pos. Wagnera, wzięte z „Obronny Ludu”, podają za nami, jak się okazuje mylnie, jako źródło „Gazety Gdańskiej”, a nie nasze piśmo.

Nie bardzo więc rozumiemy o co panom z „Dnia” chodzi, kiedy dosiedli wysokiego ramaka i usiłują nam prawić niewczesne morały...”

„Co się zaś tyczy mylnego, jak się okazuje powołania się na „Gazetę Gdańską”, to wyjaśnienie tego nieporozumienia leży w naszym własnym interesie. Zażądaliśmy też od naszych informatorów wyjaśnienia w tej sprawie i jego wyniku nie omisszamy podać w gazecie...”

„Kapitałną wprost w całej filipice „Dnia” jest końcowa uwaga, że na podstawie tego trzeciordernego drobiazgu organ ten ośmiela się ironizować na temat naszego piśma, twierdząc, że jego artykuły i enuncjacje „w bezstronnym i obiektywnym czytelniku wzbudzić mogą jedynie pobłażliwe i lekceważące wzruszenie ramion”. Czy to oznacza m. in., że „Dzień” kwestionuje fakt wygłoszenia ujawnionej przez nas mowy pos. Wagnera? I o co tyle hałasu? Rozumiemy, że treść mowy tego ucziwego pilsudczyka jest dla „Dnia” i jego chłobodawców przykrym zgrzytem. Cała nasza wina w tym, żeśmy przetrwali istniejące w tej sprawie sprzysiężenie milczenia...”

Tak w rzeczywistości rzeczywiście wygląda rzetelność informacyjna i etyka dziennikarska „Obronny Ludu”.

Świadectwo lojalności nam nie potrzeba, za gotowość służenia nim dziękujemy — ze swej strony nie mogliśmy odważyć się Panom z „Obronny Ludu” świadectwem prawdomówności.

Na marginesie tej sprawy jeszcze jedno: czyżby ów list o t w a r t y należał również do kategorii „gruntownie zakonspirowanych dokumentów” w rodzaju mowy posła Wagnera?

Już w czwartek

„Kobieta pięciu kontynentów”

pióra

KAZISŁAWA KARR-JAWORSKIEGO

Święto pracy nie może być dniem posiewu nienawiści

Toruń, dnia 27 kwietnia.
Miarą najbardziej pozytywną, wedle której oceniamy wartość człowieka, jest jego praca. Wśród wszystkich innych sprawdzianów — najbardziej realny, najłatwiej uchwytne. A zarazem najszacowniejszy.

Dlatego też dekalog naszej „confessio fidei” państwowej, zawarty w dziesięciu pierwszych artykułach Konstytucji Kwiecniowej, parokrotnie wraca do motywu pracy, jako podstawowego i zasadniczego.

— „Twórczość jednostki — stwierdza art. 5 Konstytucji — jest dźwignią życia zbiorowego”.

— „Wartością wysiłku i zasług obywatela na rzecz dobra powszechnego mierzone będą jego uprawnienia do wpływania na sprawy publiczne”.

— „Praca jest podstawą rozwoju i potęgi Rzeczypospolitej”.

Mamy tu więc wyraźny i dobitnie podkreślony pogląd na wartość pracy. „Twórczość” — „wysiłek” — „praca”, o to czego żąda Konstytucja od obywatela i od czego uzależnia ocenę jego zasług i uprawnienia.

Wiemy, że aby dojść do tego stanowiska, ludzkość przeżyła poważną i zasadniczą ewolucję. Od ery niewolnictwa, od czasów poniżania wartości pracy, od mawiania światu pracy pełnoprawnych udziałów w życiu publicznym — do uznania rzeszy pracowniczej za „dźwignię życia zbiorowego” i za „podstawę rozwoju i potęgi” państw i narodów.

Ewolucję tę przeżyła również i polska myśl polityczna i społeczna. Inny był stosunek do świata pracy społeczności szlacheckiej w epoce przedrozbiorowej — inny był stosunek w pierwszej połowie 19-go stulecia do chłopów „pańszczyźnianego” — inny też w drugiej połowie tegoż stulecia, kiedy warstwa pracownicza — włościanin i robotnik — zdobywać musiała prawo do uznania wartości pracy i udziału w życiu publicznym na równych prawach.

Dzisiaj ta walka należy do przeszłości. Od pierwszej chwili wskrzeszenia własnej państwowości Polska — dzieło Józefa Piłsudskiego — stanęła na stanowisku prawdziwej demokracji t. j. równouprawnienia światu pracy i otoczenia go możliwie największą opieką.

Jeżeli więc pogląd, iż praca jest wartością najbardziej pozytywną i twórczą, znalazł najpełniejsze zrozumienie i uznanie, to jest też i zupełnie zrozumiałe, że ludzie, z pracą jak najściślej związani, chcą mieć również i swoje święto — dzień, poświęcony unaocznieniu, jak realne wartości wnoszą świat pracy w życie i rzeczywistość.

Tak się więc ułożyło, że pierwszy dzień majowy został uznany i był obchodzony jako święto pracy, jako dzień w którym rzesza pracownicza czyniła jakby bilans swych osiągnięć w dziedzinie uprawnień publicznych, a zarazem uzmysławiała wobec całego otoczenia, jak ważnym czynnikiem jest w nowoczesnej strukturze społecznej.

I jeśli taki miał być sens i znaczenie „święta pracy” — to taki pierwszy maj „niech się święci”.

Ale coż widzimy?

„Święto pracy” zostaje wyzyskiwane dla celów, nie wspólnego nie mających z twórczą pracą, zostaje wygrywane dla celów partyjno-politycznych, ba, nawet dla celów agitacyjnych o charakterze antypaństwowym. Dzień pierwszomajowy, z istoty swej mający być apoteozą pracy, otrzymuje zgola inne zabarwienie: przetwarza się w okazję do pogłębienia antagonizmów podlecnych i politycznych, zmierzająca do podkreślenia separatyzmu, zostaje wyzyskany do zaostrowania walk klasowych, nierzadko nawet do przesycaenia atmosfery posiewem nienawiści — o co oczywiście z całą gorliwością starają się emisariusze hasel wywrotowych, antypaństwowych.

Ale nawet pomijając te elementy, widzimy w sposobach uczczenia święta pracy, jak je stosują partie, wykrzywieniu istotnych intencji, które przyswiecać winny takiemu dniu. Obecnie bowiem rzeczywistość daleka jest już bardzo od ery, w której państwo świadomie zmierzało do krzywdzenia świata pracy. I jeśli agitator pierwszomajowy takie rzeczy prawi — to najoczywistej fałszuje rzeczywistość, nagina ją do ubocznych zgola celów: partyjnych czy

Dramat Kiwickiego

w świetle sprostowania niemieckiego Konsulatu w Toruniu

Toruń, dnia 22 kwietnia

Od Niemieckiego Konsulatu Generalnego w Toruniu otrzymujemy pod datą dnia 12 kwietnia r. b. sprostowanie na artykuł nasz z dnia 19 listopada 1936 roku p. t. „Gehenna Polaków na ziemiach niewyzwolonych”.

Nie będziemy formalistami i sprostowanie, które nie odpowiada ustawowemu wymogom prasowym, zamieszczamy poniżej bez jakichkolwiek zmian, powodowani następującymi motywami:

1) chęcią spokojnego, bez wzajemnych jętrzeń, rozpatrzenia sprawy,
2) pragnieniem jak najpełniejszego wyświetlenia dramatu Augusta Kiwickiego. (Zainteresowanych odsyłamy do książki Wańkowicza „Na tropach Smętka”).

A teraz samo sprostowanie in extenso:

Do Redakcji „Dnia Pomorza” w Toruniu

W gazecie „Dzień Pomorza” z dnia 19 listopada 1936 roku ogłoszony został artykuł pod tytułem „Gehenna Polaków na ziemiach niewyzwolonych”. W tym artykule przedstawiono rzekomy los pewnego Augusta Kiwickiego z Hartwigswalde w Prusach Wschodnich.

Ponieważ przedstawienie rzeczy w żaden sposób nie odpowiada faktom, uprasza się o ogłoszenie następującego sprostowania:

SPROSTOWANIE.

Nie jest prawdą, jakoby brat Augusta Ki-

wickiego został rozstrzelany podczas plebiscytu ponieważ August Kiwicki dla Polski agitował. Brat Robert Kiwicki został raczej rozstrzelany w następnym roku, w 1921 r., podczas sprzeczki na tle osobistego sporu przez chłopą Stenzela, który był przeciwny stosunkowi Roberta Kiwickiego z swoją córką. Stenzel otrzymał 2 i pół roku więzienia za zabójstwo nieumyślne.

Nie jest prawdą, jakoby August Kiwicki opuścił Prusy Wschodnie, ponieważ obawiał się o swoje życie. Przeprowadził się raczej do Klein - Kleeberg pow. Allenstein, po odebraniu mu roku 1923 koncesji z powodu niedbalstwa.

Twierdzenie, jakoby Kiwicki w pierwszym rzędzie przegrał proces przeciwko dzierżawcy owej posiadłości jedynie z tego powodu, ponieważ, podczas plebiscytu uprawiał propagandę na rzecz Polski, absolutnie nie odpowiada prawdzie.

Nie jest prawdą, jakoby Kiwicki, obejmując ponownie swoją posiadłość w Hartwigswalde, znalazł opustoszoną ziemię wskutek umieszczenia obozu pracy w jego posiadłości. Zarząd leśny urządził w zabudowaniu, wynajętym od Kiwickiego za odpowiedni czynsz, obóz dla robotników dla robót koniecznych i po rozwiązaniu obozu budynek przywrócił do pierwotnego stanu. Ziemia nie była wydzierżawiona. O спустoszeniu ziemi albo budynku nie może być mowy. Zarząd leśny przeciwnie przy urzą-

WADY CERY
PIĘGI, PLAMY, OPALENIZNA
OSZPECZAJĄ NAJŁADNIEJSZĄ KOBIECIE
PIELĘGNUJE: UDELIKATNIA CERE
KREM PRECIOSA
„PERFECTION”

dzenie swego obozu wskutek zaniedbania po siadłości drzwi i okna naprawił i po wielkiej części odnowił.

Nie jest prawdą, jakoby restauracja Kiwickiego była bojkotowana. Kiwicki już od roku 1923 nie posiadał koncesji. Zresztą Kiwicki był sądownie karany za niedozwolony wyszynk i twierdzenie, jakoby nigdy nie sprzedawał alkoholu bez zezwolenia, nie odpowiada prawdzie.

Nie jest prawdą, jakoby Kiwickiemu zostało odebrane prawo rybołówstwa w własnych stawach. Kiwicki nie posiada własnych stawów i dlatego prawo rybołówstwa nigdy nie zostało mu odebrane. Przeciwnie Kiwicki posiada prawo do łowienia w jeziorze, należącym do Hartwigswalde, zarówno jak jego syn August.

Kiwicki przeniósł się do Polski nie dlatego, że chciał uciec „dalszemu uciskowi”, lecz ażeby uciec karze więziennej, wymierzonej mu z powodu obrazy i oszczerstwa burmistrza.

Dzieci Kiwickiego uczęszczają z Kainen pow. Allenstein do szkoły mniejszościowej w Braunsvalde. Umieszczone są u pewnego Żurawskiego, należącego do mniejszości polskiej. Nie jest prawdą, jakoby Żurawski został ukarany za propagandę dla szkoły mniejszościowej.

Kuechler.

Tyle sprostowanie. Zamieściliśmy je z całą lojalną gotowością. Ze swej strony uzupełnimy je tylko komentarzem, że sprostowanie nic nie prostuje, a w wielu momentach potwierdza nasze twierdzenia. Uważamy wreszcie, że sprawa Kiwickiego mogłaby należeć być wyświetloną przez bezstronną komisję mieszaną polsko - niemiecką i w tym wypadku sprostowanie byłoby dla nas wiążące. Dopóki to się nie stało, dopóty sprawy Kiwickiego nie traktujemy jako załatwionej i do niej wrócimy.

Przy migrenie i pobudliwości nerwowej na skutek zaburzeń trawiennych żołądka lub jelit, wystarcza częstokroć niewielka ilość naturalnej wody gorzkiej Franciszka-Józefa do szybkiego usunięcia tych dolegliwości. Zalecana przez lekarzy.

Na dozbrojenie armii

W Rzeszowie odbyła się piękna uroczystość ofiarowania armii przez fabrykę „Mars” sprzętu wojennego. Ofiarowany sprzęt jest darem robotników fabryki i dyrekcji, przeznaczonym na dozbrojenie armii, w myśl hasła rzuconego przez Marszałka Śmigłego-Rydza. Zdjęcie nasze przedstawia moment przekazywania przedstawicielowi armii gen. Wierzchowickiewiczowi ofiarowanego sprzętu. Przemawia dyr. fabryki „Mars” Jurkowski.

Przegląd prasy bolszewickiej

Te obrazki mają chyba swoją wymowę

Naga prawda o stosunkach sowieckich Robotnicy systematycznie są okradani

Jak wygląda zachwalana równość socjalistyczna w Sowdepil, najlepiej świadczy taki oto obrazek, wyjęty z pisma „Socjalistyczne Rolnictwo”, wychodzącego w Moskwie. W piśmie tym znajdujemy kącik zatytułowany „List Czytelników”. Żeby ktoś nie pomyślał, że treść tych listów jest wyszana z palca burżuazyjnego redaktora, podajemy numer i datę owej gazety czwartek 22 kwietnia 1937 r. nr. 92 (2480)

Listy te są tak znamienne, że wstrzymujemy się od ich komentarzy.

W styczniu 1937 roku pisał jeden z czytelników „Socjalistycznego Rolnictwa” Kołchoz nie przeprowadził rozrachunków z robotnikami za rok ubiegły t. j. 1936. Robotnicy rolni chodzili dwa miesiące, a buchalter wciąż twierdził:

— Naprawdę chodzicie. Rachunki końcowe przeprowadzimy dopiero z końcem 1937 roku po żniwach. A teraz chleba nie ma.

Jeszcze nie zdążyliśmy odejść od kasy, — piszą robotnicy, — gdy buchalterka Ka-

gina szeptem zwróciła się do robotników:

— Chleba wprawdzie nie ma, lecz jeżeli sprzedacie Żółtowi i mnie przysługującą wam część zboża w Kołchozie, to my dla was chleba znajdziemy.

Robotnik Piłpienko, sprzedał Żółtowi 50 kg. prosa i 50 kg. pszenicy, Tierchof 150 kg. zboża, po cenie dwa razy tańszej, aniżeli na rynku.

I tylko w taki sposób otrzymali chleb — skarżą się czytelnicy. (Jak wiadomo w Rosji gospodarze muszą zboże odstawić do Kołchoza i nie wolno im wypiekać chleba w własnym zakresie. W Rosji produkcja rolna jest upaństwowiona).

I na tym tle właśnie zachodzą takie nadużycia jak wyżej.

A oto drugi obrazek, wyjęty z tych samych listów:

— Nikt z robotników, — skarżą się czytelnicy nie wie do dzisiejszego dnia ile zarobił podczas zeszłorocznych żniw. Żółtow (buchalter) nie raczy nawet dać w tym

względzie wyjaśnień.

A na zebraniach nie wolno wystąpić przeciwko wszechwładnemu buchalterowi, który obrzuca robotników wyzwiskami. (Nie podobna tu ich wymienić ze względu cenzurality).

— Żółtow, — skarży się czytelnik, — ordynarnie postępuje z pracownikami, gdy mu się co nie podoba wyrzuca ich po prostu za drzwi. Nikt pisać nie może ani słowa. Żółtow przy wypłatach stara się zawsze oszukać i urwać od robotnika dla siebie.

Taki wyzysk robotnika odbywa się w obecności samego dyrektora Chadajewa, który nie reaguje i nie bierze w obronę robotników. A dlaczego? Dlatego, że sam nie lepszy.

Tak się dzieje w kraju rozreklamowanej szczęśliwości sowieckiej.

Niechby się coś podobnego u nas stało? Wyobrażam sobie oburzenie czerwonych synów Rosji i ich ślepych polsko - żydowskich pacholków.

Dyrektor wyzyska robotników za drzwi wśród najohydniejszych wyzwisk.

Dyrektor kradnie do spółki z buchalterem.

Tak jest w Rosji, Kto nie wierzy, proszę — służymy dokumentem w postaci owej „Socjalistycznego Rolnictwa”, wychodzącego jawnie, pod bokiem Stalina, w Moskwie. Komu potrzebny komentarz?

klasowych.

Dlatego też przed takim ujmowaniem święta pracy, takim jego inscenizowaniem i taką wykładnią wartości świata pracy w państwie — trzeba wystąpić z zasadniczym zastrzeżeniem i stanowczą odmową. Właśnie dlatego, że należycie doceniamy — i jej wyjątkowość — i właśnie dlatego, że nie może

my się z tym pogodzić, aby najpozytywniejsza i najszacowniejsza część społeczeństwa — rzesza pracownicza — wpędzana była, choćby raz do roku, przez agitację wiecową w ciasne koryto klasowego separatyzmu, podczas gdy faktycznie życie tej rzeszy płynie szerokim strumieniem interesu narodowego i państwowego.

Na marginesie wizyty min. Becka w Bukareszcie

Przyjaźń polsko-rumuńska

Wizyta min. Becka w Rumunii odbiła się szerokim echem nie tylko w prasie polskiej i Rumunii, ale i na całym świecie.

szanse na to, iż duch konstruktywny i dobra wola odpowiedzialnych kierowników polityki europejskiej będą mogły być po-

darzyły się w ostatnich czasach.

Obaj ministrowie rozpatrywali szereg zagadnień natury gospodarczej, które nawiązują się w ramach stosunków, łączących oba kraje, i stwierdzili ożywienie wymiany handlowej, będące następstwem wejścia w życie układu, zawartego w roku ubiegłym.

W czasie swego pobytu w Bukareszcie minister Beck podpisał wraz z ministrem Antonescu tekst konwencji w sprawie obustronnego ożywienia ruchu pasażerskiego i turystycznego między Polską a Rumunią, przewidującej ułatwienia przy otrzymywaniu paszportów i przydziale niezbędnych dewiz. Przez zwiększenie liczby podróży obywateli rumuńskich do Polski i obywateli polskich do Rumunii konwencja ta ułatwi obu narodom lepsze zapoznanie się i przyczyni się tym samym do dalszego zacieśnienia węzłów przyjaźni polsko-rumuńskiej.

W obecnej chwili Europa patrzy i podziwia naszą politykę zagraniczną, którą co raz częściej zaczyna porównywać do polityki Wielkiej Brytanii, którą cechuje wielka rozwaga i spokojna, rzeczowa obrona interesów własnego państwa oraz przestrzeganie zasad pokoju świata.

Zdjęcie przedstawia dwa fragmenty z oficjalnego obiadu, wydanego w salonach Min. Spraw Zagranicznych w Bukareszcie na cześć ministra Becka. Po lewej stronie min. Beck w momencie wygłaszania przemówienia. Na prawo min. Antonescu, wygłaszający do naszego ministra przemówienie powitalne.

Europa przywiązuje wielką wagę do t. zw. granicy dwóch mórz, jaką tworzą związane ze sobą sojuszem Bukareszt i Warszawa.

Sklonne do przeróżnych podejrzeń jeśli chodzi o politykę Polski — różne odciany prasy zachodnio-europejskiej, dopatrywały się niedawno jeszcze konszachtów Rosji Sowietkiej z Rumunią, a tym samym osłabienia sojuszu militarnego Polski z Rumunią.

Pogłoski te rozwiały się już w czasie wizyty min. Antonescu w Polsce a już zupełnie „rozczarowały” mętnych polityków w chwili obecnej, gdzie sojusz polsko-rumuński stał się niewzruszony i mniej skomplikowany niż swego czasu pakt nieagresji z Niemcami i wynikię stąd enuncjacje wobec Francji. Tu sprawa przedstawia się jasno.

Min. Beck odbył z min. spr. zagraniczn. Rumunii Antonescu szereg rozmów, które dotyczyły rozmaitych stron obecnej sytuacji międzynarodowej, stosunków Polski i Rumunii z innymi krajami oraz kwestii specjalnych, interesujących oba państwa. Rozmowy te, stanowiące dalszy ciąg rozmów, odbytych w Warszawie i Genewie, a które toczyły się w atmosferze nader serdecznej, pozwoliły stwierdzić, że poglądy obu ministrów nie różnią się w niczym w odniesieniu do licznych zagadnień, które były przez nich rozpatrywane i że ścisła współpraca obu rządów rozwija się pod znakiem zaufania i przyjaźni. Obaj ministrowie stwierdzili ponownie, że struktura polityczna sojuszu polsko-rumuńskiego jest oparta na poczuciu odpowiedzialności za bezpieczeństwo obu krajów oraz na idei, pełnej ufności współpracy w dążeniu do stabilizacji stosunków międzynarodowych. Obaj ministrowie stwierdzili z zadowoleniem, że, pomimo pewnych komplikacji o charakterze politycznym, istnieją wszelkie

żytecznie wykorzystane w dążeniu do ogólnego odprężenia. Ministrowie Beck i Antonescu czuli się szczęśliwymi, mogąc zanotować rozmaite konkretne manifesta-

Moment złożenia przez ministra Józefa Becka wieńca na grobie Nieznanego Żołnierza w Bukareszcie.

Herbaty Kozakowskiego — rozkosz znawców!

Depesze w kilku wierszach

SKAZANIE WYWROTOWCA.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu po rozprawie odwoławczej przeciwko Mendlowi Celnikowi, skazanemu w Kaliszu za działalność komunistyczną na dwa lata więzienia i utratę praw na przeciąg 5 lat, wyrok zatwierdził.

DALSZE OGRANICZENIA DLA ŻYDÓW W NIEMCZECH.

Ostatnio zarządzeniem niemieckiej policji politycznej rozwiązano w Niemczech lożę masonską Bnai - Brith, do której należeli wyłączenie żydzi. Kilku najwybitniejszych członków tej loży aresztowano. Zakazano też kursów hebrajskiego i zniesiono prywatne uczelnie żydowskie.

CZŁONKOWIE STRONNICTWA NARODOWEGO POD ZARZUTEM KRADZIEŻY.

Dr. Stanisławowi Zarancie w Nowym Sączu skradziono dynamo od samochodu. Na skutek informacji, że w mieszkaniu Piotra Kuliga we wsi Falkowej, członka zarządu Stronnictwa Narodowego i w mieszkaniu jego brata Krystiana, również członka Stronnictwa Narodowego, znajdują się przedmioty, pochodzące z kradzieży — policja dokonała rewizji i rzeczy skradzione znalazła.

RADA GŁÓWNA ZW. SP. ROLN. I ZAROBKOWYCH ZATWIERDZIŁA AKCES DO O. Z. N.

Rada Główna Związku spółdzielni rolniczych i zarobkowo - gospodarczych zatwierdziła stanowisko Zarządu Głównego, który stosunek do Obozu Zjednoczenia Narodowego określił jako pozytywny odcienie konkretnych prac społeczno - gospodarczych, podejmowanych przez Oboz z równoczesnym zaznaczeniem całkowitej apolityczności Związku.

Wiadomości gospodarcze

ZNACZNA OBNIŻKA CEN ARTYKUŁÓW SPOŻYWCZYCH

Międzyzwiązkowa Komisja Cennikowa Spożywczo - Kolonialna m. st. Warszawy, działająca na terenie Stowarzyszenia Kupców Polskich, pragnąc ustalić cenę artykułów pierwszej potrzeby jakimi są mąka, kasze, grochy itp. na możliwie najniższym poziomie, po głębokim przeanalizowaniu kalkulacji artykułów spożywczych, zanotowała ostatnio znaczne obniżki cen następujących towarów: mąki pszennej, żytniej, kaszy manny, gryczanej, perłówek, pęczaku, jęczmiennej, grochu „Wiktoria”, fasoli cukrowej „Korona” kapusty kwaszonej, chleba żytniego oraz kawy zbożowej.

PRACE PRZYGOTOWAWCZE DO ROKOWAŃ HANDLOWYCH Z AMERYKĄ POŁUDNIOWĄ

Biuro traktatowe samorządu i organizacji gospodarczych przystąpiło obecnie do opracowania materiałów, dotyczących wymiany towarowej pomiędzy Polską a krajami Ameryki Południowej.

Przed wszystkim szczegółowo będą opracowane materiały, dotyczące wymiany towarowej z Brazylią i Argentyną. Materiały te obejmują zarówno badania struktury gospodarczej tych krajów jak i analizę wymiany handlowej z zagranicą. Specjalną uwagę biuro traktatowe zwracać będzie na dotychczasową wymianę pomiędzy tymi krajami i Polską.

NALEŻNOŚCI POLSKIE ZAMROŻONE W RUMUNII

Jak wiadomo, zawarty w końcu ubiegłego roku układ polsko - rumuński przewiduje między innymi ustalenie listy zamrożonych w Rumunii należności polskich.

W związku z powyższym biuro rady traktatowej przy związku izb przemysłowo - handlowych w Warszawie przystąpiło do przeprowadzenia rejestracji wspomnianych należności.

UDZIAŁ KUPCÓW POLSKICH W PRACACH INSTYTUTU BADAŃ I ORGANIZACJI HANDLU

Opracowany z inicjatywą komisji handlu wewnętrznego Izby przemysłowo - handlowej w Warszawie projekt utworzenia Instytutu Badań i Organizacji Handlu jest obecnie uśrednieniem Ays-

GŁOSY I ODGŁOSY

Latem komuniści chcą sprowokować w Polsce rozruchy

(S) W artykule „Niepowodzenia dyktują Kominternowi nową politykę”, „Kurier Poranny” w korespondencji własnej donosi o ostatnich naradach kierowników Kominternu na temat nowej taktyki w stosunku do Polski:

Bolszewicy decydują się na nową linię taktyki, polegającej na organizowaniu wystąpień na zewnątrz, na aktach terrorystycznych, zamachach zwłaszcza na przedstawicieli administracji i policji. Komintern wreszcie decyduje się na krok niemal ostateczny; na dostarczenie w znacznych ilościach broni palnej i materiałów wybuchowych.

Nowe, bardzo znaczne kredyty przewidziane na zakup broni i materiałów wybuchowych. Broni wraz z olbrzymimi ilościami bibuły ma iść do Polski przez specjalnie stworzone na pograniczu czesko - polskim placówki, skąd przy pomocy przemytników będzie — w myśl postanowień Moskwy — docierać do przedstawicieli K. P. P. W drukarniach Pragi ma się drukować ulotki w języku polskim i broszury o niewinnej zgoła okładce i pierwszych stronach z wywrotową treścią wewnątrz.

Jak się spieszy moskiewskiej egzekutywie komunizmu światowego dowodzi fakt, że zalecają swym ekspozyturom w Polsce sprowokowanie zajść już w ciągu lata bieżącego roku.

A więc, uwaga! Komuniści muszą polecać sobie zęby o jednolity front narodu polskiego.

Naiwniacy...

„Robotnik” drukuje odezwę, wzywającą do niesienia pomocy komunistycznemu rządowi w Hiszpanii:

Polem walki jest nie tylko Hiszpania lecz cały świat.

W Hiszpanii broni się obecnie swobód i pokoju wszystkich narodów.

Wzywamy Was! Rozbudźcie opinię publiczną świata!

Zadamy od Was, byście zwalczali z niesłabnącą siłą, faszyzm w krajach Wszech.

Naiwniaków z „Robotnika” godzi się zapytać o to, a jakaż to wolność istnieje w Rosji Sowieckiej? Wciąż się wydaje, temu Pepeesowi, że posiada siłę, a jest on tylko takim samym nawozem dla bolszewizmu, jak swego czasu kieruńszczyzna w dniach rewolucji rosyjskiej.

Socjaldemokraci poszli również pod „stienku” jak i białogwardziejcy!

Agentury obce, precz!

Niewątpliwie komunizm stał się w ostatnich czasach wielce agresywny, to też łamy pism polskich są pełne artykułów na ten temat. „Gazeta Polska” prowadzi generalny atak raz po raz publikując rewelacje: Za „Gazetą Polską” podajemy takie oto kwiatki z bolszewickiej propagandowej broszury:

„Faszyzm sanacyjny gotów jest sprzedać Polskę, przepuścić niemiecką armię, przez Polskę i ściągnąć na kraj nową niemiecką okupację, aby tylko wspólnie z Hitlerem wojować przeciw Z. S. R. R. Dlatego obrona pokoju i niepodległości Polski nie może być powierzona faszystowskiemu generałom lecz musi przejść w ręce mas ludowych”.

To też słusznie „Gazeta Polska” zauważa, aby człowiek, który ma

jaki taki zdrowy rozum i znający nastroje wsi polskiej mógł sobie wyobrazić taki „prawdziwy Front” złożyć np. z Bundu i Stron. Ludowego. Niewątpliwie, iż komuniści polscy zdają sobie sprawę z komizmu sytuacji i nie przypuszczamy by który z nich próbował propagować na wsi postulat takiego frontu. Niemniej żelazna dyscyplina Kominternu nie pozwalała na wnoszenie poprawek do instrukcji moskiewskiej, więc punkt taki „stoi”.

W broszurze tej nie wiadomo co więcej podziwiać: bezczelność czy głupotę, dlatego słusznie „Gaz. P.” krzyczy: Agentury obce — precz z Polski!

kusji na terenie samorządu gospodarczego i organizacji kupieckich.

Sprawa Instytutu była omawiana na ostatnim zebraniu Stowarzyszenia Kupców Polskich, który wobec projektu utworzenia Instytutu postanowił zająć stanowisko pozytywne i wziąć udział w organizacji i pracach pierwszej tego typu w Polsce placówki o charakterze badawczo - naukowym.

35.000 ŚWIŃ ZA 200.000 METRÓW SZEŚCIENNYCH DRZEWA

W roku ubiegłym zawarte zostało prowizoryczne porozumienie kompensacyjne w sprawie dostaw świni węgierskich za drzewo z Czechosłowacji. W ostatnich dniach prowizoryczne to porozumienie zostało zatwierdzone formalnie przez obie strony, które wyraziły zgodę na przywóz do Czechosłowacji do końca r. b. 29.000 świni węgierskich. Poza tym dodatkowo przyznano Węgrom kontyngent na 6.000 świni, które będą mogły być przywiezione do Czechosłowacji w okresie do końca lutego r. 1938. W zamian za to Czechosłowacja dostarczy Węgrom 200.000 metrów sześć. drzewa.

Już w czwartek

„Kobieta
pięciu
kontynentów”

pióra

ZDZISŁAWA KARR-JAWORSKIEGO

Walne zebranie Polskiego Związku Związków Sportowych

W niedzielę ub. odbyło się w Warszawie walne zebranie Związku Polskich Związków Sportowych.

Zebranie zagał prezes Z. Z. min. Ulrych następnie zabrał głos dyrektor państw. Urzędu W. F. dyr. Olszyna-Wilczyński, informując zebranych, że większość związków przyjęła już nowy, ramowy statut Z. Z. i teraz należało by tylko wprowadzić reorganizację sportu polskiego jak najprędzej w życie. Dyrektor Państw. Urzędu gen. Wilczyński poruszał również sprawę sportu szkolnego, oświadczając, że jest ona najpoważniejszą troską naczelnych władz sportowych i że czynione są starania, jak najszerszego ujęcia w ramy organizacyjne sportu szkolnego na terenie samych szkół.

Długa i ostra dyskusja wywiązała się w sprawie stosunku prasy do związku i działalności sportowych.

Do zarządu weszli, na miejsce ustępujących członków: dyr. Szlachciak, mjr. Kier-

kowski, płk. Barzykowski, dr. Orłowicz i in ni.

Walne zebranie uchwaliło 12 wniosków obejmujących najważniejsze dezyderaty sportu polskiego.

Walne zgromadzenie Z. P. Z. S. stwierdza, że usportowienie młodzieży szkolnej wciąż jeszcze jest niedostateczne i wzywa zarząd Z. P. Z. S. by kontynuował swe starania przynajmniej: a) o tworzenie klubów międzyszkolnych, b) o restytuowanie poprzedniej ilości czasu przeznaczonego na w. f., c) o zorganizowanie jak najliczniejszych i jak najszerszych mistrzostw szkolnych poszczególnych kucatorów wzgl. Polski, d) rozgrywanie zawodów międzuczelnianych akademickich, e) o wprowadzenie przymusowego w. f. na wyższych uczelniach.

Dla podtrzymania idei olimpijskiej, dla dopingowania w pracy wybitnych zawodników i skłonienia ich do prowadzenia syste-

Białe zęby: Pasta do zębów Chlorodont

Prawdziwa tylko z czerwoną głową lwa.

Mleko trzeba pić przez słomkę

To nie żarty, gdyż tylko w ten sposób należy pić mleko, jeżeli się chce uniknąć dolegliwości żołądkowych i przykrego uczucia przesytu. Mleko wypite w każdej innej formie oprócz ssania, dostaje się do żołądka w niewielkich ilościach naraz i pod wpływem soków żołądkowych ścina się w ciężkostrawne grudki. Potwierdzenie tego znajdujemy zresztą również w tym, że sama natura przewidziała, aby mleko przy ssaniu dostawało się do żołądka jedynie w małych ilościach naraz. A za tym mleko „pite” jest za ciężkie. Z tego powodu nie musimy jednak rezygnować z tak wartościowego środka odżywczego, albowiem mleko, zmieszane z Kawa Słodową Kneippa rozcieńcza się w stosunku najbardziej dla zdrowia odpowiednim, a następnie tak się rozdrabnia, że przychodzi do żołądka w postaci maleńkich, łatwo już strawnych płateczków.

Kawa Słodowa Kneippa z dodatkiem „Przyprawy Francka” nie tylko umożliwia wielu dorosłym i dzieciom spożywanie mleka — ale ponadto powoduje całkowite wykorzystanie wartości odżywczych spożywanego mleka w żołądku z korzyścią dla organizmu.

to rywalizować z drużynami ligowymi. Projekt ten dałby się zrealizować tylko wówczas, o ile znalazłby zrozumienie u samych sportowców. Oczekujemy chwili, w której drużyna Pomorza wywalczy sobie pierwsze miejsce i pokaże całej Polsce, że również w sporcie stoimy na czołowym miejscu.

Nasza ankieta sportowa Pomorze musi przodować w sporcie O honor pomorskiego sportowca

Rzpisana przez nas ankieta cieszy się wielkim zainteresowaniem. Otrzymałmy już wiele prac, omawiające jasne i ciemne strony sportu pomorskiego. Dziś zamieszczamy pracę młodego entuzjasty sportu, gimnazjalisty toruńskiego p. H. Wiśniewskiego.

Zainteresowanie sportem wzrasta i rozwija się w tempie iście amerykańskim i to

ne wyniki. Treningów tych wymagają i potrzebują przede wszystkim: siatkówka, koszykówka, pływanie, biegi, skoki.

Piłka nożna w społeczeństwie Pomorza, jak i z resztą całej Polski, posiada sporą liczbę zwolenników i zapaleńców. Jedno, jedyne pytanie napewno trawi myśli ich wszystkich. Dlaczegoż żadna z naszych pomorskich drużyn piłkarskich nie odgrywa poważniejszej roli w walkach o wejście do Ligi. Wiemy przecież wszyscy, że na Pomorzu posiadamy kilku dobrych piłkarzy,

a dowodem niech będzie fakt, że kiedy jedenastka z całego Okręgu broni barw i honoru Pomorza, to gracze ligowi mają dużo roboty, ażeby osiągnąć wynik zwycięski. Moim zdaniem (nie wiem czy będzie epokiadał jakieś, chociażby najmniejsze zainteresowanie), drużyna piłkarska Pomorza z łatwością mogłaby wejść do Ligi. Trzeba by zorganizować drużynę, w której skład wchodziłby wszyscy dobrzy piłkarze. Taką drużynę po zgraniu się i po kilku treningach z innymi drużynami, mogłaby śmia-

Z krajowych zawodów konnych w Grudziądzu

Wzięli w nich udział najlepsi jeźdźcy polscy. — Brawurowa jazda p. rotmistrzowej Bohdanowiczowej

Po kilkumiesięcznej przerwie rozpoczęły się w Grudziądzu z dniem 22 bm. pierwsze tegoroczne krajowe zawody konne z udziałem jeźdźców cywilnych i najlepszych jeźdźców polskich.

Piękna i obszerna łąka położona nad Wisłą po lewej stronie mostu kolejowego u wylotu ul. Brzeźnej, nadająca się doskonale na konkursy konne, zgromadziła liczne rzesze publiczności, śledzącej z zainteresowaniem brawurową jazdę i wyczyny naszych świet-

nych jeźdźców kawalerzystów. Z jeźdźców cywilnych wysunęła się na czoło p. rotmistrzowa Wanda Bohdanowiczowa, zbierając huczne oklaski za brawurową jazdę i niezwykłe opanowanie przeszkód, dystansu i kilku dobrych jeźdźców. Jeździec cywilny p. Strzeszewski z swoją sześciokonną „ekipa” wykazał dużą umiejętność jazdy i opanowania przeszkód na dobrze wyszkolonych koniach. Prócz naszych kawalerzystów startował jeden jeździec zagraniczny,

szkołać się w Centrum Wyszkozenia Kawalerii w Grudziądzu. Szwed por. von D'Essen.

W pierwszym dniu zawodów startowało około 60 jeźdźców na blisko 100 koniach. Na program złożył się konkurs otwarcia (dokładności) w dwóch seriach. W pierwszej serii startowały konie, które w konkursach skoków w kat. 1 m 10 cm lub wyżej nigdy nie wygrały 1-3 nagrody. Dystans wynosił około 800 m i składał się z dwunastu przeszkód o wysokości około 1 m 10 cm i około 3 m szerokości z minimalną szybkością 400 m na minutę i wyznaczonym czasem poniżej 2 minut. Po rozgrywce na czas pierwsze miejsce zajął por. Heller z K. I. J. (Kurs Instruktorów Jazdy) na „Arogancie” przed por. Zajączkowskim (K. I. J.) na „Ara-ru” i por. Szlosowskim na „Cyryliku”.

Dalsze miejsca zajęli por. Kozicki (K. I. J.) na „Bojarze”, por. Skulicz (C. W. K.) na „Celebesie” i por. Komorowski na „Bajorze”. Poza tym rotmistrzowa Bohdanowiczowa otrzymała wstęgę za dziarską i odważną jazdę, zajmując w ogólnej klasyfikacji 12-te miejsce.

Po ukończeniu pierwszej serii konkursu otwarcia, zwycięzcy teje konkurencji ustawili się na przeciw loży honorowej, w której znajdowali się m. in. p. gen. Thommée, dowódca O. K. VIII z Torunia, generał w stanie spoczynku p. Ładoś, pułk. Smoleński, dow. C. W. K. i prezydent miasta Grudziądza p. Józef Włodek.

Nagrody, które ofiarowali firmy Korzeniewski i „Gataczyk”, wręczał osobiście p. generał Thommée, zaś nagrodę miasta Grudziądza wręczył p. prezydent Włodek zwycięzcy p. por. Hellerowi.

Drugą serię konkursu otwarcia nie ukończono ze względu na zapadający mrok. Rozgrywki finałowe przesunięto na piątek, 23 bm. na godz. 15-tą po południu, do których zakwalifikowało się 14 zawodników.

Poszukuje się królewiczów z bajki...

Reprodukcja wzbroniona. Wszelkie prawa na wszystkie kraje zastrzeżone.

...lecz dopiero na rok 1955. Kandydaci mają czas na przygotowanie się. Rok 1955 — czy ta data nie Wam nie mówi? W roku tym pięcioraczki kanadyjskie będą miały 20 lat i pomyślą o wyborze męża.

Obliczono, że każde z pięcioraczek otrzyma po dośnięciu do 20 roku życia posag 7.000.000 dolarów, czyli aż 35.000.000 złotych — nie licząc dochodów osiągniętych z filmu i teatru. Jest to olbrzymia suma — i z pewnością nie zbraknie amatorów!

Kim będą wybrańcy miłości i szczęścia? Mogą to być lotnicy, bankierzy, śpiewacy operetkowi, posłowie, ministrowie lub też proci mieszczanie — gdyż dzisiaj królowie, jak królewice z bajki zrzekają się tronu, aby poślubić mieszczańkę...

W każdym razie, aby dotrzeć do swych śpiących królewych ci szczęśliwi zakochani będą mieli mniej trudu, aniżeli królewice z bajki... nie będą oni walczyli ze smokiem, zaklęciami i czarami... Droga do tych

czarujących dziewczyn jest w rzeczywistości bardzo łatwa... i bardzo ucieszczana. Małe miasteczko Callender w Kanadzie, gdzie mieszkają pięcioraczki jest codziennie odwiedzane przez 1.500 turystów. W niedzielę przyjeżdża ich około 7.000.

Rząd kanadyjski musiał zbudować specjalną autostradę dla 2.000 samochodów, przywożących spragnionych sensacji turystów. Fakty te pozwalają przypuszczać, że pięcioraczki będą miały w przyszłości bogaty i łatwy wybór wśród ubiegających się o ich rękę. Ale pięcioraczki będą wymagać! Mają do tego pełne prawo. Niezależnie od fortuny odznaczają się one prawdziwą pięknoscia. Ich czar, ich delikatność nie mają równych sobie. A zwłaszcza ich cudowna cera, ta jedwabista świeżość skóry, którą zawiązują — to już nie jest tajemnicą — wyłącznemu i regularnemu używaniu mydła Palmolive, słynnego mydła piękności na oleju oliwkowym.

nie tylko wśród młodzieży (choć głównie) ale także i wśród starszego społeczeństwa, które nareszcie zrozumiało jakie nieocenione wprost korzyści daje nam sport. Pomimo, że zainteresowanie nim wzrasta z dnia na dzień, to jednak on sam nie rozwija się tak jak powinien.

Przynajmniej nie można tego zauważyć w jego rozwoju tu na Pomorzu. Ze Pomorze zajmuje czołowe miejsce w lekko - atletyce pań i w wioślarstwie, nie świadczy zupełnie o tym, ani nie jest tego dowodem, że sport w naszej dzielnicy rozwija się wspólnie.

Bo czyż w skład jego wchodzi, tylko te dwie gałęzie? A cóż na to powie nam piłka nożna, siatkówka, koszykówka, boks, pływanie, biegi krótko i długodystansowe, skoki itd. itd.? Cóż powiemy o tych gałęziach sportu które odgrywają tak poważną rolę w życiu teraźniejszym i które są na drodze największego rozwoju w innych państwach a także i w innych dzielnicach Polski? Cóż więc jest tym głównym czynnikiem tak ujemnie wpływającym na ich rozwój tu na Pomorzu?

Głównym tego powodem jest smutny, lecz niestety rzeczywisty fakt, że posiadamy za małą ilość ośrodków, w których odbywałyby się treningi zimowe. Niestety! sportowcy Pomorza, którzy nie mieli okazji potrenowania w porze zimowej, na powitanie sezonu wychodzą nieśmiało, stawiają bez formy, którą muszą dopiero osiągnąć w ciągu sezonu, tymczasem inne drużyny Pol- ski, już na początku sezonu, osiągnęły świet-

PRZYGODA W WENECJI

RUDOLPH AXEL ADAPT. EUGENIUSZA BAŁUCKIEGO

WSPÓŁCZESNA POWIEŚĆ KRYMINALNA

21)

Sam przez się wypadek był dość zwykły i jasny — po prostu zabójstwo w szale zazdrości, pozbawione jakichkolwiek ukrytych powodów. Po godzinie jego sprawca, młodzieniec nieobliczalny i dobrze znany z nieokielzanych awanturniczych wybryków, już został aresztowany przez policję i osadzony w areszcie prefektury.

A jednak ten wypadek jeszcze bardziej podniecił lud. Na pogrzebie żadnego doży, żadnego wodza wstawionego zwycięstwami ku chwale Wenecji nie było takich tłumów, jakie towarzyszyły w ostatniej podróży dziewczynie, zabitej przez otrąconego kochanka. Wąska gondola, unosząca trumnę, tonęła w kwiatkach i wieńcach. Za nią sunęły setki innych gondol, na brzegach kanałów, którymi przeciągał kondukt żałobny, cisnęły się nieprzebrane tłumy, okna domów były ozdobione dywanami, świecami i obrazami świętymi.

Na Placu św. Marka na Lido, gdzie się skupiali obcokrajowcy, życie płynęło bez zmian, ale lud wenecki porzucił zajęcia codzienne i odprowadził młodą dziewczynę na miejsce wiecznego spoczynku.

Wieczorem na uliczkach w pobliżu Rialto omawiano tragiczny wypadek i dyskutowano zawzięcie. Smutne niespokojne myśli, wywołane pogrzebem, biegły mimowoli ku innym zmarłym. Ludzie się zbierali przy małych kawiarniach, przy budkach i straganach z owocami lub lemoniadą, przy miejscach postoju gondol, sprzeczali się zapalczywie, łamiąc sobie głowy nad rozwiązaniem zagadki w pałacu Grioniego. Do późnej nocy stali na ulicach mężczyźni i kobiety, rozprawiając tylko na ten temat, a gondolierzy przypływając przed pałacem Grioniego spluwali z wściekłością na wodę i rzucali nieznanemu mordercy najstraszniejsze przekleństwa.

Gniew ludu rósł z tak gwałtowną szybkością, że prefekt policji kazał wystawić posterunek i dwóch carabinieri pilnowało bez przerwy pałacu...

Doktor Cassier i Grioni stali przed oknem, spoglądając na dwóch żołnierzy w trójgraniastych kapeluszach, którzy z rękami założonymi w tył przechadzali się miarowym krokiem po wąskim chodniku.

— Zdaje się, nas pilnują — powiedział ponuro doktor Cassier. — Może w tej chwili już jesteśmy więźniami.

Grioni był jak zwykle lekko uśmiechnięty.

— Wątpię. Mam wrażenie, że traktowali by nas inaczej, gdyby rzeczywiście postanowili aresztować... Panie doktorze, jeśli pan ma chęć, proponuję, abysmy pogawędzili na niezmiernie ciekawy temat pańskich doświadczeń naukowych.

— Nie, panie Grioni, teraz nie mogę. — Potrząsnął głową Cassier. — Nie jestem przestraszony tym wydarzeniem, ale podziało ono jednak na mnie bardzo mocno.

— Eh, panie doktorze! — machnął ręką Grioni. — Warto się przejmować byle głupim podejrzeniem?

— O co innego mi chodzi. Przesłuchując nas policja spełniła swój obowiązek i do niej nie mam najmniejszej pretensji... Ale tego widoku nigdy nie zapomnę! Ten nikły promień światła na jasnych włosach!... Gdy kłęczałem przed zwłokami, zdawało mi się ciągle, że przede mną leży Grażyna Wanerówna... Oczy Grioniego błysnęły dziwnie.

— Jak pan powiedział? Nie mam pamięci do polskich nazwisk, ale signorina Gragine nazywa się na pewno inaczej...

— Myślałem o jej matce. Też była Grażyna, miała takie same włosy.

— Jest tu... w Wenecji?..

Doktor Cassier był zanadto zajęty wspomnieniami, aby zwrócić uwagę na osobliwe zachowanie się Grioniego. Ze smutkiem potrząsnął głową.

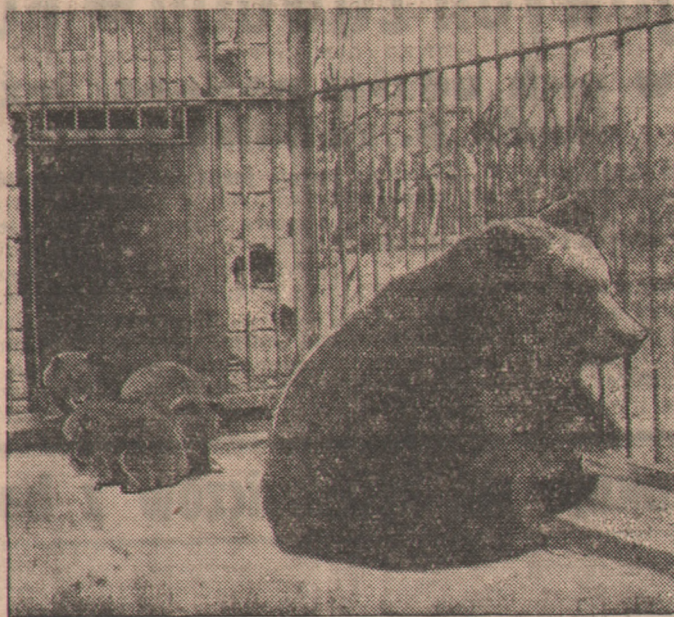
— Nie. Grażyna Wanerówna już nie żyje...

— Całe szczęście, że córka jest! — zawołał rozgorączkowany Grioni — Pójdźcie pan do niej, doktorze?... Chociaż nie! Zaczekamy trochę, lepiej nie pokazywać się jeszcze na ulicy — dodał pośpiesznie. — Całe miasto jest wzburzone morderstwem, a moi rodacy po dziś dzień wiadają świetnie nożem. Zemsta wyprzedza często wymiar sprawiedliwości.

— Mnie to mało obchodzi, Grioni. Jutro rano odwiedzę pannę Grażynę.

Gospodarz zbliżył się do stołu i drżącą ręką nalał szklanek wina.

Z warszawskiego ogrodu zoologicznego

X. W. KNEBLEWSKI

Wśród krajobrazu hiszpańskiego

(Ciąg dalszy).

Pierwszą rolę między ogrodami Hiszpanii gra też ogród Alcazaru w Sewilli. Ogrody Alhambry, jak i ten ostatni są jakby już relikwiami tych, które powstały za maurytańskich władców Iberii. Założono go na brzegach Gwadalkiwiru według planów i wykonania specjalnie sprowadzonych z Persji architektów i ogrodników. Nadano mu w wieku XIV: za Piotra Okrutnego styl mazarabski, skażony jak później przez renesansowe przeróbki za Karola V. Dzisiejszy jego wygląd oddaje wiernie swoiste piękno ogrodu orientального. Posiada on te same zadrzewienia, co i ogród alhambryjski, z dodatkiem może owych „azulejos”, ceramicznych ozdób przy charakterystycznych altankach i monumencikach.

Ogród jest podzielony na sekcje, przy pomocy muru ciętych krzewów. Na jego wstępie wita nas Merkury, siedzący na postumencie wśród basenów pełnego wody. Dalej idą Ogrody Panieńskie, Książęcy, Wiejski i Labirynt Cyprysów. Na skrzyżowaniach uliczek, ocembrowanych piękną cegłą majolikową, wśród krągłych placzków, szemrzą wodotryski. Najpiękniejszy z nich jest Fontanna Piotra Okrutnego, idąca w zawody z również artystycznym Pawilonem Karola V, otoczonym galerią, wspartą na pięciu kolumnach o zgrabnych głowicach. Ogrody alcazarskie, jak i inne o tym charakterze, są zamknięte wysokimi murami. Znowu odosobnienie. Znowu cisza niezamącona, a świeżość powietrza, dzięki fon-

tannom, mimo częstego na mieście skwaru, — nadzwyczajna. Tutaj łatwo się skupić, przed ludźmi ukryć dla wielkiej kontemplacji. W myśl mądrego powiedzenia jednego z największych helleńskich filozofów „gnotis te auton” (poznaj siebie samego). Na takim tle piękna i poezji natury i geniuszu ludzkiego z Bożej łaski, mała się czuje ludzkość ze swymi żądzami i słabościami, ale tutaj też zapragnie ona podniesienia się i odrodzenia całkowitego.

W tej samej Sewilli znajduje się i nowoczesny wspaniały park Marii Luizy, który zalicza się do jednego z najpiękniejszych w całej Hiszpanii. Znajduje się on pomiędzy Prado de san Sebastian i Paseo de las Delicias, sąsiadując z wodami Gwadalkiwiru. Należał kiedyś do pałacu San Telmo od r. 1849 stał się własnością księcia de Montpensier, a następnie przeszedł na miasto.

Park ten oddano na tereny wspaniałej ibero-pudniowo-amerykańskiej wystawy. Uległ on wielkiej skutecznemu przemianom pod planami i kierownictwem takiego czarodzieja, jak słynny ogrodnik francuski, J. Forestier, przy współpracy architektów hiszpańskich. Z pod ich rąk wyszło cudo: obfitość palm, urządzenia wodne i świetlane, kioski i ceramiki spowite w pnące róże i inne powoje, pergole z ciętych wzorzystych krzewów, olbrzymie kule, mitry, tunele, labirynty i arkady z cyprysów zwykłych i posrebrzanych, fontanny i kanały, aleje i placzki a wszystko zlane potokami światła, idącego z palm i reflektorów. Całość parku rozrzucona na kilkuset akrach. Starodrzew miesza się z młodą roślinnością. Perspektywa nadzwyczajna. Wzorzystość, kiedy się patrzy z aeroplanu wprost zadziwiająca. Oczywiście potęguje się ona monumentalnymi budynkami wysta-

— A może ja pójdę jutro rano do signoriny Gragine? Jeśli pan ma jakiegokolwiek zlecenia, bardzo chętnie je wykonam.

— Sądzi pan, że tak będzie bezpieczniej?

Grioni parsknął takim śmiechem, że się zakrzuszył.

— O, panie doktorze! Mnie się nic nie stanie! Zapewniam pana! Jestem nieosiągalny. Byłem o tyle przezorny, że już przed dwoma laty umarłem.

Cassier ściągnął brwi.

— Nie jestem usposobiony do żartów — odparł ozięble.

— Mówię zupełnie poważnie. Czy nie można umrzeć, na przykład dla kobiety? Dla kobiety, która wywodziła tyle złego, że człowiek do końca życia zapomnieć nie potrafi. Sądzę, że właśnie pan mnie powinien najlepiej zrozumieć.

Na twarzy lekarza ukazał się wyraz bezgranicznego bólu. Westchnął ciężko i coś mruknął.

Grioni nalał drugą szklankę wina i z zadowoleniem popatrzał na nią pod światło.

— Dlatego, panie doktorze, uczulem do pana dziwny pociąg — podjął Włoch. — Przypuszczam, że mnie pan zrozumie. Łączy nas pokrewieństwo duchowe. Na całym świecie nie znam człowieka, który mi byłby bliższy. Przekonałem się, że tak jest istotnie. Pamięta pan ten wieczór w Paryżu, gdy mi pan opowiadał o swoich cierpieniach i o zamiarach na przyszłość?

Doktor Cassier odwrócił się od okna i podszedł do stołu.

— Grioni — rzekł poważnie — o mnie pan wie wszystko, ja o panu nic. — Wczoraj wieczorem zadałem panu ciężkie pytanie, lecz pan się odchylił od odpowiedzi. Zapytuję teraz po raz wtóry. Nie jestem pańskim sędzią. Niech pan powie prawdę, czy pan miał co wspólnego z biedną kobietą znaną w pańskim domu? Znał pan Germaine Nivelier?

Grioni cofnął się mimowoli o krok i oparł się o stół. Wyciągnął szyję, dziwnie wyszczerzył zęby, wyglądał jak dzikie zwierzę osaczone przez bezlitośnych wrogów. Trwało to krótko: po chwili twarz przybrała prawie zwykły wyraz, szyja się schowała do kołnierza, oczy zgasły.

— Czy pan mnie uważa za mordercę, panie doktorze?

— Nie wiem. Czy pan się przyczynił w jakimkolwiek stopniu do śmierci tej nieszczęśliwej kobiety?

— Ależ nie! — zawołał Grioni i westchnął głęboko. Teraz na jego twarzy malował się po dawnemu niezamącony spokój. — Nie ponoszę najmniejszej winy.

Doktor Cassier też westchnął.

— Chwała Bogu, to byłoby zbyt okropne. Proszę mi darować, ale musiałem zapytać.

(Dalszy ciąg nastąpi).

wy. Nie mogła ona mieć piękniejszego tła, jak właśnie park Marii Luizy, będący dziś naprawdę okrasą ogrodów i parków całego półwyspu pirenejskiego. Nic dziwnego, że spieszy doń w dzień i wieczór tłumnie cała ludność Sewilli, nie mająca dostępu do ogrodów Alcazaru. Te ostatnie zostawiono dla turystów i lepszej publiczności. Tutaj szczególnie w dni świąteczne można się przyjrzeć bogactwu typów ludzkich, kolorystowi kostiumu hiszpańskiego i temperamentowi mieszkańców tego pięknego grodu.

Królowie hiszpańscy mieli zachcianki iście amerykańskie. Zazdrośnie patrzyli na bogactwo Francji, na jej przewspaniałe rezydencje królewskie. Mając oczywiście do dyspozycji złoto, ściągnięte ze swoich kolonii, mogli kopiować Wersal. Takich Filip V, sam Bourbon, wprowadza do Hiszpanii w w. XVII kulturę i modę francuską. Zakrada się ona również do ogrodów de la Grania w Segowii. Popisywał się sztuką wersalską w urządzeniu tych parków słynny Rene Carlier, uzupełnioną później przez jeszcze znakomitego Etienne Boutelou.

Wspaniałość ogrodu francuskiego oparła się o tło tak dzikiego krajobrazu hiszpańskiego jak góry Sierra de Guaderrama. Czego tu nie ma? Z. Dębicki w swej książce „Za Atlantykiem” nazywa przesyć elektryczności w Ameryce „rozpusztą elektrycznością” tak ją nazwałbym bogactwo ogrodów de la Grania „rozpusztą efektów” sztuki ogrodniczej. We wszystkim króluje przedziwna symetria rysunku, proporcja trawników i gazonów, belwederyzm alei, labiryntów i zaułków. Lustro jeziora, kaskady, rzeźby klasyczne, terrasy, białe marmury dają miarę wielkości artystów, którzy to wszystko wykonali i kapitałów, których nie żalowali hiszpańscy władcy i wielmożo.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Święto pułku „dzieci bydgoskich“

Bydgoszcz złożyła hołd poległym żołnierzom pułku

W uroczystości pułkowej „dzieci bydgoskich“ społeczeństwo naszego miasta zadokeumentowało swe przywiązanie i swą wielką miłość dla żołnierza naszego bardzo licznym swym udziałem.

W niedzielę dnia 25 bm. o godz. 8 odbyła się w kościele garnizonowym Msza św. żałobna odprawiona przez ks. kan. mjr. Szackiego za duszę Pierwszego Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego i poległych żołnierzy pułku. W nabożeństwie brali udział prócz żołnierzy pułku „dzieci bydgoskich“ przedstawiciele władz i urzędów państwowych i samorządowych oraz niezliczone rzesze publiczności.

Wieczorem pułk wymaszerował z koszar i podążył na stadion miejski im. Marszałka Piłsudskiego, gdzie odbył się apel poległych i uroczysty capstrzyk.

Mimo dżdżystej pogody na stadionie zgromadziła się znaczna liczba publiczności.

PRZEMÓWIENIE GEN. CHMUROWICZA

Podczas apelu za poległych żołnierzy dowódca garnizonu bydgoskiego p. gen. Chmurowicz wygłosił przemówienie, w którym powiedział m. in.:

„Żołnierze—Rekruci i Wy Kochana Młodzieży Szkolna!

Za chwilę usłyszycie nazwiska dawno poległych Waszych kolegów, którzy kilkanaście lat temu dali krew i życie w walkach z nieprzyjacielem, po to, by Wam, którzyście wtedy jeszcze nawet mówić dobrze nie umieli — zapewnić spokój a Ojczyźnie dopomóc do rozwijania swej potęgi i zagwarantowania nam wszystkim bezpieczeństwa i dobrobytu. Za chwilę padną nazwiska tych wszystkich, o których może już zapomnieli nawet ich najbliżsi. Nie zapomnieli o nich i nie zapomni nigdy wojsko. Zapamiętajcie bowiem jedno: nie ma przyjaciela nad dobrego towarzysza broni i nie ma bohatera nad poległego w obronie Ojczyzny żołnierza.

Padną nazwiska naszych towarzyszy, którzy już dawno w proch się rozpadli!

My wskrzesimy ich na chwilę i przywołamy do nas tych wszystkich Banachów — Bartkowiaków — Płonków i Woźniaków itd — synów ziemi bydgoskiej, by zrobili przegląd pułku.

Przywołamy ich, by stwierdzili, że ich młode koleżki są dobrze, traktowani przez przełożonych, dobrze ubrani i otaczani sympatią przez społeczeństwo.

Przywołamy ich, by stwierdzili, że wszędzie dokoła rozbrzmiewa mowa polska i że Polska dźwiga się mimo olbrzymich trudności coraz bardziej wzwyż i coraz bardziej potężnieje.“

APEL POLEGŁYCH

Po minucie milczenia odbył się apel poległych. Była to chwila nader poważna i wzruszająca. W ciszy nocnej wywoływano nazwiska poległych żołnierzy. Żaden z wywołanych nie odpowiedział „jestem“. Odpowiadali natomiast dowódcy oddziałów: „poległ na polu chwały“, lub „zmarł z ran“.

W tym rozległ się huk dział i karabinów maszynowych imitujących b. t. Chwila ta wywarła olbrzymie wrażenie na zebranych. Na zakończenie apelu poległych odegrano marsza żałobnego Chopina.

Za dusze poległych żołnierzy pułku „dzieci bydgoskich“ wszyscy żołnierze wspólnie z ks. kan. mjr. Szackim odmówili modlitwę, po czym fanfarzyści odegrali uroczysty capstrzyk.

Przy głuchym warkocie werbli i świetle pochodni, ze zwiniętą chorągwią pułkową, żołnierze powrócili na dziedzińiec koszarowy, gdzie odbyła się dalsza część uroczystości dla uczczenia pamięci poległych.

Przed pomnikiem pułkowym stanęła kompania honorowa wraz z sztandarem. Do wódcy wszystkich pułków bydgoskich złożyli wieńce. Ostatni wieńiec złożyli wspólnie: dawniejszy i dzisiejszy dowódca pułku „dzieci bydgoskich“.

Chór podchorążych w tej chwili uroczystej odśpiewał: „Spłi kolego w ciemnym grobie“.

Na apel poległych przybyli: dowódca OK VIII p. gen. Thommee, p. gen. Chmurowicz, p. płk. Powierza oraz oficerowie rezerwy pułku.

UROCZYSTA MSZA POŁOWA.

Druga część uroczystości pułkowej odbyła się w poniedziałek, dnia 26 bm. Już przed godz. 9-tą na obszernym dziedzińcu koszar ustawiły się w karnym ordynku:

pułk „dzieci bydgoskich“ oraz oddziały innych formacji garnizonu bydgoskiego. Przed ołtarzem połowym, przybranym malowniczo zielenią oraz okolonym pocztami chorągwi pułków bydgoskich, zajęli miejsca: przedstawiciele wojskowości, w tym gen. Thommee, gen. Chmurowicz, dowódca poszczególnych pułków miejscowych oraz przedstawiciele władz i urzędów państwowych i samorządowych ze starostą Suskim, prezydentem miasta Barciszewskim, starostą wyrzykim Wuykiem, komendantem policji kom. Kowalskim i innymi na czele, poseł Sioda, zarząd P. B. K. z inż. Stabrowską na czele.

Uroczystą mszę połową odprawił prob. garnizonowy ks. kan. mjr. Szacki, który też od stopni ołtarza wygłosił płomienne kazanie.

UROCZYSTE WRĘCZENIE ODZNAKI PUŁKOWEJ.

Po nabożeństwie p. płk. Heilman - Rawicz przemówił w serdecznych słowach do żołnierzy i zgromadzonych, po czym odbyło się uroczyste wręczenie odznaki pułkowej.

Ważnym momentem było wręczenie odznaki pułkowej p. płk. Heilman - Rawiczowi.

Dnia 24 kwietnia 1937 r., po krótkich a ciężkich cierpieniach, opatrzony Sakramentami św., zmarł, przeżywszy 45 lat, kolega nasz

s. p.

Jan Chmura

podinspektor szkolny

W Zmarłym tracimy kochanego towarzysza 25-letniej pracy na niwie szkolnej.

Chcieć Jego pamięci!

Znajomych, przyjaciół i współpracowników zapraszamy do wzięcia udziału w przeniesieniu zwłok z kostnicy szpitalnej na Bielawkach, które odbędzie się we wtorek, dnia 27 kwietnia br. o godz. 17.30. Pogrzeb odbędzie się w Starym Sączu.

Inspektor Szkolny
obwodu bydgoskiego

2923

60-lecie Kółka Rolniczego w Dobrczu

W dniu 2 maja 1937 r. Kółko Rolnicze w Dobrczu obchodzi jubileusz 60-letniego istnienia, połączony z poświęceniem sztandaru.

Program: godz. 9.30 zbiórka przed lokalem p. Koszuckiego, godz. 10.15 wymarsz do kościoła parafialnego na uroczystą mszę św. i poświęcenie sztandaru, godz. 12 powrót z kościoła do lokalu p. Koszuckiego, godz. 12.15 wręczenie sztandaru Kółku Rolniczemu, składanie życzeń i wbijanie gwoździ, godz. 12.30 1) zagajenie jubileuszowego zebrania — prezes Fokciński, 2) ukonstytuowanie się prezydium: a) przewodniczącego, b) protokulanta, c) dwóch ławników, 3) zarys historii Kółka Rolniczego: a) prezes, b) sekretarz, 4) mianowanie członków ho-

norowych i wręczenie dyplomów członkom zasłużonym, 5) przemówienie okolicznościowe, 6) wspólny obiad, godz. 18 przedstawienie amatorskie, po czym zabawa ludowa, połączona z tańcami.

Aby łatwiej kraść — podpalił stodołę sąsiada ofiary

Onegdaj w zabudowaniach Franciszka Perlika w Wudzyniu wybuchł pożar. Ogień powstał w stodole. Zaalarmowani domownicy i sąsiedzi pospieszyli na ratunek, przy czym stwierdzili, że ogień został podłożony zbrodniczą ręką w kilku miejscach.

W akcji ratowniczej brał udział sąsiad pogorzela p. Jan Koronowski wraz z rodziną. Gdy powrócił po pożarze do domu, z przerażeniem stwierdził, że w międzyczasie ktoś włamał się do jego mieszkania i

skradł wszystkie oszczędności w sumie 700 zł.

Zawiadomiona o kradzieży policja przeprowadziła śledztwo, w wyniku którego okazało się, że złodziej dla łatwiejszego dostania się do domu rolnika Koronowskiego — podpalił sąsiedzką stodołę.

Zmudne dochodzenia policyjne dowiodły do ujęcia zbrodniarza, którym okazał się 30-letni Stanisław Szewczyk, włóczęga bez stałego miejsca zamieszkania.

Ustawa o przepisach w pasie granicznym weszła w życie

Decyzją Komisarza Rządu jako pierwszy wysiedlony został z Gdyni znany wyrotowiec — aranżer strajku wśród pracowników szewskich

Z dniem wczorajszym weszła w życie ustawa regulująca warunki przebywania w pasie granicznym, do którego — jak wiadomo — należy Wybrzeże i Gdynia.

Działając w ramach rozszerzonych przez wspomnianą ustawę kompetencji, p. Komisarz Rządu Sokół wydał nakaz wysiedlenia z Gdyni, z zakazem powrotu na ten teren przez okres 3 lat,

Władysława Jerzowskiego, który ostatnio z ramienia Związku Klasowego prowadził akcję zmierzającą do wywołania strajku wśród czeladników szewskich, uciekając się do represyj i teroru w stosunku do nie zamierzających porzucić pracy.

Jak się okazało — wysiedlony jako pierwszy po wejściu nowej ustawy w

życie z terenu Gdyni Jerzowski zamieszkiwał w pasie granicznym przeszło trzy lata i nie był do tej pory zameldowany. Jerzowski należy do znanych wichrycieli i za działalność wyrotową skazany został w swoim czasie przez Sąd Okręgowy w Warszawie na 8 miesięcy więzienia (m. in. za wywieszenie transparentu komunistycznego).

BLONDYNKI! JASNE I CIEMNE!

Mieście naturalne złocisto-blond włosy! „Słoneczne działanie“ kuracji szamponowej rozjaśnia brązowo-blond włosy o 2-4 odcienie.

Utrzymuje jednolity kolor włosów. Wszystkie blondynki, zarówno jasne jak i ciemne chodzą często latem bez kapelusza, by słońce rozjaśniło im włosy i uczyniło je piękniejszymi. Zimą tego nie czynią, gdyż słońce nie ma już tej siły. Włosy dlatego ciemnieją, a blondynki tracą na swej urodzie. Obecnie dzięki cudownej kuracji szamponowej STABLOND'u, można w przeciągu 15 minut włosy rozjaśnić o 2-4 odcienie. STABLOND działa jak gorące promienie słoneczne, przetem nie pozostawia smug na włosach i nie sprawia wrażenia utlenionych. Uzyskują one nie tylko aksamitną miękkość, lecz również wspaniałą błyszczącość i złociste piękno z okresu dzieciństwa. Twarz Pani wypiękniała, a cała postać nabrała powabu i wdzięku. Wokół wszyscy będą zdumieni i olśnieni jej cudownymi włosami. Proszę użyć go dziś jeszcze lub polecić Szampon ten swemu fryzjelowi. Używany jest przez miliony kobiet na całym świecie. Tajemny przepis STABLOND'u nie zawiera żadnych środków szkodliwych barwiących lub tleniących. Utrwala wicozną ondulację. W razie niezadowolenia zwrot pieniędzy.

nie szkoły powszechnej im. ks. bisk. Bandurskiego, wręczając dowódcy pułku wiankę róż.

OTWARCIE I POŚWIĘCENIE ŚWIETLICY.

Wielce uroczystym był akt oddania pułkowi bogato i pięknie urządzonej świetlicy przez zarząd Polskiego Białego Krzyża. Dzięki inicjatywie zarządu tej miejscowej organizacji oświatowej, cech stolarski w Bydgoszczy ufundował własnym kosztem przeszło 20 stołów oraz 100 krzeseł utrzymanych w stylu zakopiańskim. Również stylowe ujęcie ścian świetlicy zaprojektował artysta - malarz p. Brzeźkowski.

P. starosta Suski zadeklarował sprawienie własnym sumptem nowoczesnego aparatu radiowego.

Aktu poświęcenia świetlicy dokonał ks. mjr. Szacki, po czym zebrała głos przewodnicząca P. B. K. p. inż. Stabrowska, która w pięknym przemówieniu nakreśliła w nawiązaniu do wskazań Marszałka Śmigłego Rydza więź łączącą żołnierza polskiego z obywatelem w jedną harmonijną rodzinę.

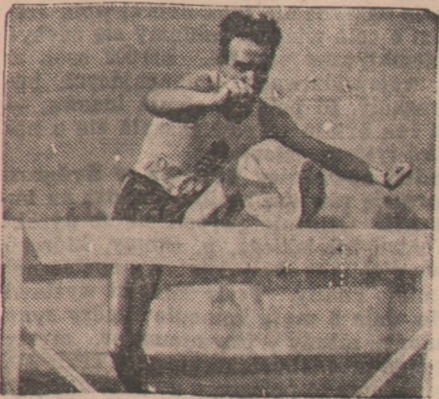
Przemówił jeszcze cechmistrz stolarzy p. Szczepański, podkreślając, iż dar ziemiście bydgoskiego wypływał z wewnętrznych potrzeb udokumentowania czci i ukochania wojska.

Za piękny i hojny ten dar podziękowali serdecznie p. gen. Thommee oraz p. płk. Heilman - Rawicz.

DEFILADA.

O godz. 11.30 odbyła się na Placu Wolności defilada pułku „dzieci bydgoskich“ oraz innych formacji garnizonu bydgoskiego. Defiladę przejął w otoczeniu przedstawicieli władz i urzędów dowódca P. O. K. VIII p. gen. Thommee.

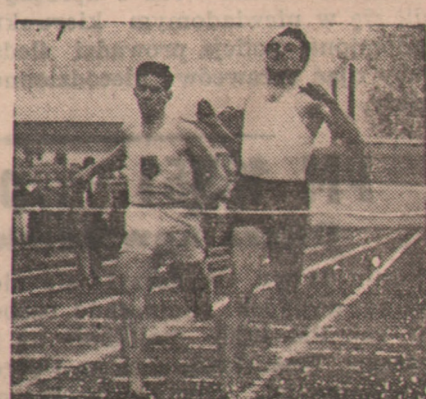
Obchód święta pułku „dzieci bydgoskich“ zakończył obiad żołnierski, w czasie którego wygłoszono szereg toastów świadczących, że święto pułku „dzieci bydgoskich“ było zarazem świętem całego obywatelstwa bydgoskiego.

Pomorskie Igrzyska Sportowe

odbędą się w dniach 1, 2 i 3 maja br. w Toruniu

Udział w zawodach bierze 1.500 zawodniczek i zawodników z całej Polski

KALENDARZYK

Wtorek, 27. 4. Teofila
Środa, 28. 4. Pawła
Czwartek, 29. 4. Piotra z Wer.

STAN WODY W WISLE

Stan wody w Wile 26. 4.: Kra-
ków - 2,68 (2,68); Zawichost + 1,85 (1,74);
Warszawa + 2,10 (2,17); Płock + 1,76 (1,79); To-
ruń + 2,19 (2,04); Fordon + 2,11 (2,07); Cheł-
mno + 1,96 (2,00); Grudziądz + 2,21 (2,24); Ko-
rzeniewo + 2,34 (2,36); Piekło + 1,88 (1,84);
Tczew + 2,08 (2,00); Einlage + 2,46 (2,64); Schie-
wenhorst + 2,52 (2,74).
Temperatura wody w Wile 8,0 (8,8).

Uwaga. Liczby w nawiasach oznaczają stan z
dnia poprzedniego.

Z miasta

— **Egzaminy z 7 klas. szkoły powszech-
nej.** Państwowa komisja egzaminacyjna po-
daje do wiadomości, iż każdy, kto chce uzy-
skać świadectwo z 7 klas. szkoły powszech-
nej, winien do dnia 1 maja złożyć w inspek-
toracie szkolnym (ul. Cieszkowskiego 3) po-
danie, metrykę urodzenia, fotografie, zycio-
rys i świadectwa szkolne. Egzamin dla kan-
dydatów wojskowych odbędzie się w szkole
powszechnej im. Estkowskiego na Bielaw-
kach o godz. 16 dnia 4 maja, a dla kandy-
datów cywilnych o godz. 16 dnia 10 maja.

— **Pożar.** Straż pożarną zaalarmowano
do warsztatu stolarskiego p. J. Garcza przy
ul. Przyrzecz 25, gdzie zapaliły się trociny.
Ogień udało się pracownikom stolarskim u-
gasić przed przybyciem straży. Straty są
nieznaczne.

— **Kosztowna znajomość.** W jednym z
lokali bydgoskich został okradziony z portfe-
lu z pieniędzmi przez przygodną znajomą
p. Cz. Z. O tej smutnej przygodzie p. Z. po-
wiadomił policję.

— **Śmiała kradzież.** Przez otwarte okno
nieznany sprawca dostał się do mieszkania
p. Gadziny Wojciecha (Gołębia 23) i wyniósł
aparat radiowy wartości 250 zł.

— **Do odebrania.** W II kom. policji przy
ul. Wileńskiej 6 znajdują się różne przed-
mioty, jak rower męski półbalonowy nr. rej.
40071y oraz bielizna i pościel, pochodzące
prawdopodobnie z kradzieży. Prawo własno-
ści należy zgłosić w komisariacie.

— **Sprzeniewierzenie.** Niejaki Józef P. z
Bydgoszczy sprzeniewierzył na szkodę p. Jó-
zefa Pasierba z Lipna (pow. chodzieski) 834
zł. Sprzeniewierzenia dopuścił się przy
sprzedaży jaj.

— **Kradzież roweru.** Z przed Urzędu Po-
średnictwa Pracy nieznany osobnik skradł
rower p. Marianowi Weissowi zam. przy ul.
Rupienica 22.

— **Najeżanie.** W dniu 26 bm. u zbiegu
ulic Śniadeckich i Pomorskiej samochód na
jechał p. Felmana Altera (Dworcowa 5). Do-
znał on ciężkich obrażeń cieleśnych. Za-
wezwane pogotowie przewiozło go do szpi-
tala miejskiego. Kto ponosi winę wypadku,
wykaże dochodzenia.

Zebrania — Odczyty

— **Plenarne zebranie Tow. Kupców** dziś
we wtorek 27 bm. o godz. 20 w Resursie Ku-
pieckiej. Na porządku obrad m. in. referat
na temat „Targi lipskie od czasów najdaw-
niejszych do chwili bieżącej”, sprawa kon-
trolli cen, sprawa wycieczek wiosennych i
sprawozdanie z ważniejszych prac zarządu.

— **Zebranie organizacyjne pomocników
zegarmistrzowskich, złotniczych, rytowni-
cznych i optycznych** z Bydgoszczy i okolicy
w czwartek 29 bm. o godz. 20,30 w Resursie
Kupieckiej. Na zebranie to zaprasza się
wszystkich pp. kolegów-fachowców.

— **Z gimnazjum im. M. Kopernika.** W
czwartek, 29 bm. o godz. 18,15 odbędzie się
w auli gimnazjum plenarne zebranie rodzic-
ców, na którym kierownik szkoły powszech-
nej p. Dankowski wygłosi odczyt p. t. „Drogi
porozumienia we wspólnocie dążeń domu i
szkoły”. Poza tym komunikaty zarządu
Koła. Uprasza się o przybycie wszystkich
rodziców.

— **Roczne walne zebranie Związku Pracy
Obywatelskiej Kobiet** dziś we wtorek 27 bm.
o godz. 17 w pierwszym, a o godz. 17,30 w
drugim terminie w lokalu własnym przy ul.
Farszałka Focha 39.

**Cyganie czy nie cyganie?
uprowadzili konia z uprzężą**

W nocy w dniu 25 bm. złodzieje za-
kradli się do stajni rolnika Jana Pchaw-
skiego zam. w Łukówku pow. bydgos-
kiego.

Sprawcy przez nikogo nie spostrzeżeni
wyprowadzili konia wraz z uprzężą i
ulotnili się w niewiadomym kierunku.
Powiadomiona policja prowadzi śledz-
two, aby ująć sprawców niecodziennej
kradzieży.

**PM 10361 — przejeżdża i ucieka
Ofiara kawalerskiej jazdy w szpitalu**

W dniu 24 bm. wydarzył się nie-
szczęśliwy wypadek. Samochód osobo-
wy nr. rej. PM 10361 najechał na p.
Szczęsnego Bronisława zam. w Dąbro-
wie Chełmińskiej (pow. bydgoskiego),
który usiłował przejść przez ulicę.

P. Szczęsny, uderzony przez samo-

*Dziek
w Bydgoszczy*

Wtorek, dnia 27 kwietnia

**Wielkie zebranie Polskiego Związku
Zachodniego w Bydgoszczy**

W piątek dnia 30 bm. o godz. 20-tej
urządza Polski Związek Zachodni wiel-
kie zebranie w sali Resursy Kupieckiej
przy ul. Jagiellońskiej 13.

W chwili, gdy rodakom naszym za-
kordonem grozi wynarodowienie, gdy
od wewnętrznej siły i prężności nasze-
go społeczeństwa zależy rozwój ziem za-
chodnich Rzeczypospolitej, nikogo z po-

śród prawych bydgoszczan nie powinno
zabraknąć na powyższym zebraniu.

Polski Związek Zachodni jest orga-
nizacją bezpartyjną, skupiającą wysiłki
społeczeństwa polskiego dla wszech-
stronnego rozwoju polskich sił państwo-
wych i narodowych na zachodzie Pol-
ski.

**Otwarcie wystawy higienicznej
w Bydgoszczy**

Staraniem Zakładu Ubezpieczeń Spo-
łecznych w Warszawie oraz Ubezpie-
czalni Społecznej w Bydgoszczy otwar-
ta została w sali „Starej Bydgoszczy”
przy ul. Grodzkiej, wystawa higienicz-
na.

Na otwarcie wystawy przybyli p. sta-
rosta Suski, oraz przedstawiciele władz
urzędów, szkolnictwa i świata lekar-
skiego.

Naczelnym lekarzem Ubezpieczalni p. dr.
Klikowicz wygłosił przemówienie o za-
daniach wystawy. Celem jej jest uświa-
dอมienie szerokiej mas społeczeństwa
w walce z chorobami zakaźnymi. Na-
stępnie przez przecięcie wstęgi, p. sta-
rosta Suski dokonał otwarcia wysta-
wy.

Goście oprowadzani przez lekarzy
zwezwili bogatą wystawę, przedsta-
w-

jącą się w sposób okazały. Na podsta-
wie fotografii, tablic oraz preparatów,
każdy zwiedzający zapoznał się z po-
wstaniem i rozwojem jednej z najstra-
sniejszych chorób, jaką jest gruźlica,
pochłaniająca tysiące ofiar. Osobny
dział stanowią choroby skórne. Poka-
zane są również środki, przy pomocy
których należałoby się chronić przed
rozszerezeniem groźnych chorób.

Na uwagę zasługuje również stoisko
firmy Gieryń, która wystawiła cały szereg
książek z dziedziny medycyny i
sportu.

Wystawa ta, mająca na celu zobra-
zowanie wysiłków przy zwalczaniu ta-
kich groźnych chorób, jak gruźlica, al-
koholizm i choroby skórne, ze wszech-
miar godna jest zwiedzenia. Wstęp na
wystawę bezpłatny.

**Jak Bydgoszcz stara się o budowę
szkół powszechnych?**

Niejednokrotnie poruszaliśmy na tym
miejscu kwestię ogromnych braków w dzie-
dzinie budownictwa szkolnego. Społecz-
stwo, chcąc przyjść z pomocą czynnikiem
państwowym i samorządowym, założyło
Tow. Popierania Budowy Publicznych Szkół
Powszechnych, które w planie swoim prze-
widziało zlikwidowanie obecnych braków w
ciągu 15 lat. Ze statutu Towarzystwa wy-
nika, że chodzi mu nie tyle o budowanie
szkół, ile o **popieranie budowy szkół przez
udzielanie pożyczek lub bezwrotnych zasil-
ków tym gminom, które mają trudności fi-
nansowe z ukończeniem budowy szkół po-
wszechnych.** Na tym miejscu podaliśmy nie-
dawno wiadomość, że **Bydgoszcz ma otrzy-
mać z Tow. Popierania Budowy Publicznych
Szkół Powszechnych pożyczkę w wysokości
60.000 zł.**

Mamy przed sobą sprawozdanie okręgu
poznańsko-pomorskiego TPBPSP za r. 1936.
Ze sprawozdania tego wynika, że Towarzy-
stwo to zyskuje coraz bardziej na popular-
ności, że z roku na rok przybywa mu wię-

cej członków.

Przy wszystkich szkołach istnieją lokal-
ne koła TPBPSP. Kół takich było w r. 1936
— 1561. Należało do nich 24.726 członków,
płacących składkę roczną w wysokości 2 zł.
W porównaniu z rokiem 1935 zauważyć się
daje znaczny przyrost. **Na terenie wojew-
ództw poznańskiego i pomorskiego przyby-
ło 145 kół, 4.692 członków.**

Prócz członków zwyczajnych posiada TP
BPSP członków dożywotnich, placących je-
dnorazową składkę w wysokości 150 zł. —
Członków dożywotnich mieliśmy w obwo-
dzie 74. Jednorazową składkę można pla-
cić nie tylko gotówką, ale i obligacjami Po-
życzki Narodowej. **W samej Bydgoszczy
posiadamy w chwili obecnej 9 członków do-
żywotnych.**

Poza tym istnieją w szkołach koła uczest-
ników, do których należy młodzież szkolna,
płacąca co miesiąc 1 gr na cele Towarzy-
stwa. Kół uczestników było w r. 1936 —
2.188, do których należało 190.771 młodzieży.
Mamy więc w województwach zachodnich

**blisko 200.000 osób, które pomagają budować
szkoły, a tym samym budować zręby lep-
szego jutra dla podрастающего pokolenia
przyszłych obywateli Polski.**

Dochód okręgu poznańsko-pomorskiego
zamknął się kwotą **399.365,53 zł.** W pozycji
tej części się również subwencja otrzymana
z Zarządu Głównego w Warszawie w wy-
sokości 100.000 zł. Mylnie są więc głosy, ja-
koby pieniądze zbierane w naszym okręgu
zasiłowały głównie potrzeby szkolne na zie-
miach wschodnich. I u nas są wielkie bra-
ki w szkolnictwie. Zostały one należycie
ocenione w Warszawie, czego dowodem jest
subwencja w wysokości 1/3 wszystkich wpły-
wów okręgu poznańsko-pomorskiego. Naj-
więcej zasilili kasę okręgu Poznań, który ze-
brał na budowę szkół 43.774,71 zł. **Na dru-
gim miejscu kroczy Bydgoszcz z dochodem
23.532,23 zł, tuż za Bydgoszczą Toruń z do-
chodem 21.148,83 zł.**

Prócz składek czerpie TPBPSP dochody
ze znaczków w podręcznikach i na świadc-
ctwach szkolnych. Z samych opłat za świadc-
twa zebrano 50.369,88 zł.

O ile poprawiła się sytuacja w szkol-
nictwie powszechnym w naszym kuratorium?
W r. 1936 wykończono 7 budynków szkol-
nych murowanych, a rozpoczęto budowę 9
szkół murowanych i jednej drewnianej. —
Szkoły oddano do użytku publicznego w ob-
wodzie chodzieskim, leszczyńskim, poznań-
skim, chojnickim, tczewskim. Ogółem wy-
kończono 47 izb lekcyjnych, zapewniając
tym samym pomieszczenie 2.800 uczniom
szkolnym. Rozpoczęto budowę 20 nowych
izb szkolnych. Koszt ogólny tych 67 izb wy-
nosi 789.771 zł.

Sprawozdanie to wykazuje, że w spo-
łeczeństwie naszym nie brak dobrej woli. Jeś-
li chodzi o cele wielkie, **umiemy się zdobyć
na systematyczne wysiłki.** 200.000 osób w
dwóch województwach, pomagających bu-
dować szkoły, to potężna armia ideaowa. —
Oby za rok armia ta powiększyła się o no-
wą setkę tysięcy członków.

**Komitet obwodowy TPBPSP w Bydgosz-
czy stara się również zasilć fundusz na bu-
dowę szkół.** Ostatnio zwrócił się do dyrek-
tora Teatru Miejskiego, p. Stomy, którego
zyczliwy stosunek do inicjatywy społecznej
jest ogólnie znany. **Teatr Miejski wystawi
w środę, dnia 5 maja komedię Fredry syna
„Oj, młody, młody”, przeznaczając czysty
zysk z tego przedstawienia na cele TPBPSP.**
Przedstawienie to polecamy uwadze naszych
czytelników. Bilety w przedsprzedaży o-
trzymać można w poszczególnych szkołach
bydgoskich.

DYŻUR NOCNY APTEK.

Od 26 bm. do 2 maja pełnią dyżur: Apte-
ka pod Aniołem, ul. Gdańska 65, tel. 3385;
apteka przy Pl. Teatralnym, ul. Marszałka
Focha 10, tel. 1962; apteka Tarasiewiczza,
ul. Orła 8, tel. 3146.

Z TEATRU MIEJSKIEGO.

Tani wtorek. We wtorek, dnia 27 bm. o
godz. 20 odbędzie się nieodwołalnie ostatnie
przedstawienie wybornej sztuki Wernera
pod tytułem: „Ludzie na krze”. — Ce-
ny miejsc na to przedstawienie ustalono
najniższe od 10 gr. do 1,15 zł. Pozostałe bi-
lety do nabycia w kasie teatru.

W środę i czwartek arcywesoła komedia
Szanto i Szescenia p. t. „Tempo 120” w pre-
mierowej, doskonałej obsadzie.

KINA:

Adria: „Panna Piotruś” i nadprogram.
Apollo: „Detektyw Helena Garfield” i
nadprogram.
Baltyk: „Viva Villa” i „Skandale milione-
rów”.
Kryształ: „Moskwa — Szanghaj” z Polą Ne-
gri i nadprogram.
Marysięka: „Człowiek - wilk” i „Tango
zakochanych”.
Rewia: „Złoty skarb”.

Z walnego zebrania „Zarzewia”

W ub. sobotę odbyło się w lokalu Zwią-
ku Legionistów walne zebranie uczestników
ruchu niepodległościowego „Zarzewiaków”
obwodu Bydgoszcz pod przewodnictwem p.
Klimesza, przy współudziale delegata okrę-
gu pomorskiego, p. Jacyny i delegata Zwią-
ku Legionistów p. Czarnieckiego.

Po złożeniu sprawozdań z prac przygo-
towawczo - organizacyjnych i działalności
z roku ub. przez pp. Szlenka i Reichelta,
oraz po wysłuchaniu aktualnego referatu p.
Jacyny i przeprowadzonej obszernej dysku-
sji przystąpiono do wyboru zarządu Skupie-
nia, w skład którego weszli pp.: dr. Szyma-
nowski, mec. Szlenk, radca Reichelt, oraz
inspektor Klimesz.

Komisję rewizyjną tworzą pp. dr. Grek,
mjr. Gutkowski i prof. Podgórski.

Postanowiono odbywać miesięczne dys-
kusyjne zebrania w lokalu Związku Legioni-
stów przy ul. Słowackiego 3, sekretariat zaś
mieści się nadal przy ul. Grodzkiej 6, m. 5,
tel. 23-15.

Ogólny zjazd zarzewiaków w rb. odbę-
dzie się w dniach 5 i 6 czerwca we Lwowie.
wie.

Dalsza rejestracja członków i informacje
w sekretariacie Skupienia.

**Skazanie zawodowych włamywaczy
Grzywny dla paserek**

Przez dłuższy czas grasowała w po-
wiecie bydgoskim szajka włamywaczy.
Nieuchwytni złodzieje byli postrachem
rolników, zam. w okolicznych wsiach,
a zwłaszcza w Lipinkach, Zielone oraz
w Białobłotach. Członkowie tej szajki
kradli co się dało: żyto, drób, bieliznę,
pościel itd.

Na skutek energicznych dochodzeń
policyjnych udało się nareszcie całą

bandę unieszkodliwić i zamknąć w
więzieniu. Członkami jej byli mieszkań-
cy wsi Białobłota, 22-letni robotnik
Franciszek Radomski, 31-letni robotnik
Stanisław Głowski i 47-letni robotnik
Wilhelm Ziegler.

Onegdaj odpowiadali oni przed są-
dem. Przyznali się do winy, ale nie do
wszystkich zarzucanych im czynów.
Radomski przyznał się do włamań w
dwunastu wypadkach, Głowski w sied-
miu, a Ziegler w ośmiu wypadkach. O-
skarżeni zasądzeni zostali przez sąd
każdy po 1 roku więzienia.

W związku z wspomnianymi kra-
dziejami odpowiadały jeszcze za pa-
serstwo matka oskarżonego Radom-
skiego i jego siostry Aniela i Florentyna
z Białychbłot. Sąd skazał każdą z
oskarżonych po 100 zł. grzywny, a w ra-
zie nieściągalności na 1 tydzień aresz-
tu.

Lampy

spirytusowe niebywale oszczędne, o pięknym świetle, nieszumujące poleca „Meteor” Warszawa, Sosnowa 8, Katalogi bezpłatnie. Angażujemy akwizytorów. 2899

TORUN

Nowości

wiosenno — letnie oraz do I. Komunii św. materiały i bieliznę wielki wybór — 2690C najtaniej

P. Składanowski
Toruń, Stary Rynek 24
Kredyt na asygnaty!

Już teraz powinno się fu-
tro oddać do naprawy. Ceny o 20% niższe. Przerabianie, podfarbowanie zrudziałych, praca staranna i fachowa. 2550
Pracownia kuśnierska
Toruń, Kopernika 41.

Do 1-ej Komunii św.
książeczki do nabożeństwa różańce — medaliki świece — podarunki poleca przy największym wyborze
J. BUSIAKIEWICZ
Toruń
Chełmińska 24 Telef. 1438

Poszukuje
składu wolnego w Toruniu, (dobry punkt). Oferty do Adm. „Dnia Pomorza” Toruń pod „Obszerny”. 2921 Ck.

Rury cementowe
po cenach najniższych poleca **M. Czubek i Ska**
Hurtownia materj. budowl.
Toruń, Piernikarska 3-7
Telefon 1648

Chorzy!
Mamy skuteczne zioła Hurtownia Drogeryjna, Jan Kapczyński, Toruń, Szeroka 35, 2510C

TANIO
G. HEYER
TORUŃ — Szeroka 6
2836

Pracownia krawiecka
„RENA” Toruń, Mickiewicza 48, m. 21, przyjmuje suknie, płaszcze, kostiumy do szycia, po bardzo niskich cenach. 2748C

Sprzedaje
parcele budowlane przy ul. Krasieńskiego, między Małtejską a Konopnickiej. Zgłoszenia: Piasecki, Toruń, ul. Wielkie Garbary 21, telefon 2647. 2728C

Miło mi donieść Panom...
CO MÓWI PROF. MICHAŁOWSKI
O SUPERHETERODYNIE PHILIPS 695

„Miło mi donieść Panom, że po wypróbowaniu całego szeregu odbiorników różnych marek, zdecydowałem się na kupno odbiornika Philipsa typ 695 A, gdyż znakomity ten aparat najbardziej odpowiada mojemu pojęciu o muzyce”.

Ch. Michałowski

PHILIPS Super 695

Trwała i wodna ondulacja
poleca po niskich cenach **B. Słupski**
Toruń
Bydgoska nr 58

Wszyscy wiedzą, że **MEBLE**
wszelkiego rodzaju najtaniej kupujesz w firmie **B. Władarczyk**
Toruń, Prosta 5. 9842 C

Sprzedam kajak
turystyczny, dwuosobowy. Toruń, Sienkiewicza 29, III p. lewo.

Krynica.
Wyjątkowo tania kuracja, od 29 kwietnia do 20 maja. Szczegóły: Biura podróży. 2750

Mieszkanie
3 pokojowe z wszelk. wygodami (w nowym budynku) — słoneczne na III piętrze do wynajęcia od 1. 6. b. r. Zgłosz. u zawiad. bud. ul. Słowackiego 41.

Dwa
nowe kilimy okazjnie do sprzedania — pierwszy rozmiar 2,30x3,50, drugi rozmiar 1,50x1,90 — wydatność: Toruń, Nowy Rynek 9, m. 3. 2907

Kupujemy
większą ilość butli stalowych od kwasu węglowego. Oferty z podaniem ilości sztuk do Adm. „Dnia Pom.” Toruń, pod nr. 2908.

9 pokojowe
mieszkanie słoneczne z tarasami w śródmieściu nadające się na biura lub pensjonat od 1 lipca do wynajęcia. Oferty do adm. „Dnia Pomorza” Toruń pod nr. 2903.

Rowery
turystyczne wyścigowe we wielkim wyborze dla PP. urzędników i wojskowych po cenach najniższych oddaje na 12 miesięcznych równych rat. H. Dłubek, mistrz mechanik, Podgórze k. Torunia, ul. Pułaskiego 49 907CK

JEŚLI SZUKASZ PRACY

- GDY CHCESZ ZMIEŃĆ MIESZKANIE
- GDY POTRZEBNA CI KUCHARKA
- GDY MASZ COŚ DO SPRZEDANIA
- GDY ZGUBISZ COŚ WARTOŚCIOWEGO
- GDY OTWIERASZ NOWĄ FIRME

DAJ OGŁOSZENIE DO NASZEGO WYDAWNICTWA A OSIĘGNIESZ NATYCHMIAST POŻĄDANY SKUTEK.

Udzielam
taniej korepetycji i lekcyj francuskiego, niemieckiego angielskiego i gry na fortepianie. Adamska, Toruń Sukiennicza 4. 9606 C

MEBLE solidne
po cenach przystępnych tylko w firmie **GÓRECKI, Toruń**
Żeglarska 27, telef. 1251. 5660

Fotograficzne przybory
kupuje amator znawca tylko w **Hurtowni Drogeryjnej Jana Kapczyńskiego.**
2511C

Korzystnie
poleca materiały fotograficzne i prace amatorskie Zakład Fotograficzny, Jakowczyk, Toruń, Różana nr. 4 tel. 1579. CK747

Mieszkanie
4-pokojowe I piętro wyremontowane, wszelkie wygody, do wynajęcia, można oglądać po południu. Toruń, Słowackiego 61. 2732

GDYNIA „Runo”
Najważniejsze biuro matrymonialne. Gdynia, ul. Świętojańska 77. 805M

Pracownia trykotaży
wykonuje na zamówienia pierwszorzędnej jakości i po cenach przystępnych swetry, pulowery męskie, damskie i dziecięce, skarpetki, pończochy, oraz wszelkie roboty wchodzące w zakres trykotarstwa maszyny nowego i ręcznego, poza tym nadrabianie stopek i podnaszanie oczek. Poleca się Szan. P. T. Klientom **Pracownia trykotaży Brancewicz**
2572 w Gdyni, Świętojańska 132.

Kucharka
pensjonatowa, wiek średni z wykwalifikowanym, pieczeniem ciast i tortów potrzebna nad morze na sezon letni. Świadcetwa pożądane. Zgłosz. Miłowska, Toruń, Mostowa 18. 2005 M.

Potrzebni
damski fryzjer lub fryzjerka zaraz. Zaremba, Toruń, Mostowa 27. 2904M.

Służąca
do wszystkiego z gotowaniem może się zaraz zgłosić. Gdynia, 3 Maja 22-24, m. 1. 2927Mk.

MEBLE biurowe
oraz wszelkiego rodzaju, najlepszego wykonania na dogodnych warunkach po cenach najniższych poleca **DOM MEBLI H. CHOMICKA**
Gdynia, Świętojańska 63 tel. 21-83. Firma nagrodzona została złotym medalem. 8556M

Kupię
zaraz parę ciężkich koni 6-10 lat. Zgł. Adm. Dnia Tczewskiego Ilustr. Tczew. 2852

Zakład Stolarski
W. Kozłowski, Gdynia vis a vis kościoła Serca Jezusowego. Wykonuje terminowo na dogodnych warunkach meble biurowe, urządzenia sklepowe, oraz wszelkie prace wchodzące w zakres stolarstwa 1533M

Numer akt: III. Km. 1559/36. (2925)
OBWIESZCZENIE O LICYTACJI RUCHOMOŚCI
Komornik Sądu Grodzkiego w Bydgoszczy III rewiru, Stefan Czamecki, mający kancelarię w Bydgoszczy ul. Matejki Nr. 8, na podstawie art. 602 k. p. e. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 30 kwietnia 1937 r. o godz. 11 w Bydgoszczy ul. Toruńska Nr. 39, odbędzie się 1-sza licytacja ruchomości, należących do firmy Mitschka i S-ka, składających się z 180 m² dykty olchowej, oszacowanych na łączną sumę zł. 2.000,—.
Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.
Bydgoszcz, dnia 10 kwietnia 1937 r.
Komornik: (—) St. Czamecki.
Zlecenie Nr. 82/VIII/K.

Numer akt: Km. 293/37. (2897)
OBWIESZCZENIE O LICYTACJI RUCHOMOŚCI
Komornik Sądu Grodzkiego w Tczewie rewiru I, Rogowski Mateusz, mający kancelarię w Tczewie ul. Strzelecka Nr. 7, na podstawie art. 602 k. p. e. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 30 kwietnia 1937 r. o godz. 10 w Pelplinie ul. Sambora Nr. 16 odbędzie się 1-sza licytacja ruchomości, należących do Aleksandry Sławoszewskiej, składających się z fortepianu marki Schmidt, bufetu dębowego, kredensu dębowego, stołu do rozciągania na 12 osób, 6 krzeseł dębowych, oszacowanych na łączną sumę zł. 2.760,—.
Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.
Tczew, dnia 24 kwietnia 1937 r.
(—) Rogowski, Komornik.

Na balu maskowym.
— Panie profesorze, jak się pan bawi?
— Wcale nie! Wszyscy mnie poznają.

OGŁOSZENIA:
wiersz milimetryowy na stronie I-lamowej . . . . . 0,30 zł
w tekście na pierwszej stronie . . . . . 1,00 zł
w tekście na drugiej i trzeciej stronie . . . . . 0,80 zł
w tekście na dalszych stronach . . . . . 0,60 zł
Drobne za słowo 15 gr. Pierwsze słowo i wyrazy tłustym drukiem liczymy podwójnie.
Za ogłoszenia sądowe i urzędowe w drobnym składzie 35 proc. drożej.
Dla poszukujących pracy i nekrologi 25 proc. niższej.
Komunikaty 50 gr za wiersz.
Za ogłoszenia skomplikowane i z zastrzeż. miejsca 30 procent nadwyżki. W W. M. Gdańsku cennik ogłoszeniowy jest identyczny z cennikiem dla Polski, z tem jednak, że rachunki mogą być regulowane w gułdnych gdańskich na podstawie notowań Giełdy Gdańskiej z dnia poprzedzającego dzień wpłaty.

ABONAMENT MIESIĘCZNY WYNOŚI:
W ekspedycji miejscowych agencji . . . . . 2,00 zł
Z odnośnikiem do domu . . . . . 2,30 zł
Przez pocztę z odnośnikiem do domu . . . . . 2,40 zł
Pod opaską . . . . . 4,50 zł
W Gdańsku przez pocztę . . . . . 2,52 gd; przez gońca . . . . . 2,00 gd
W Gdańsku z odbieraniem w administracji wprost . . . . . 1,75 gd
Zagranicą . . . . . 4,00 zł
W razie wypadków spowodowanych siłą wyższą (np. przeskody w zakładzie, strajki) Administracja nie odpowiada za niedostarczenie pisma.

UWAGI:
Ogłoszenia drobne przyjmujemy wyłącznie za gotówkę. Najmniejsze ogłoszenie drobne liczymy za 10 słów. Ogłoszenia drobne przyjmujemy jedynie do 50 słów, powyżej — liczymy według rozmiaru. Zastrzeżeń miejsca dla ogłoszeń drobnych nie przyjmujemy, dla innych tylko wówczas, gdy za takie zastrzeżenie zostanie zapłaconą przewidziana w cenniku 20 proc. nadwyżka. Omyłki, które zasadniczo nie zmieniają treści ogłoszenia, nie upoważniają do żądania zwrotu gotówki, ani też nie zobowiązują Administracji do bezpłatnego powtórzenia ogłoszenia. Uzasadnione reklamacje będą uwzględniane o ile zostaną wniesione do dni 8-miu od daty ukazania się ogłoszenia, lub od daty otrzymania rachunku. Przy sądownym ściganiu należności rabat spada. Za terminowy druk i przepisane miejsce ogłoszenia Administracja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny za sprawy W. M. Gdańska: Wilhelm Grimsman, Gdańsk, Kassubischer Markt 21, I p. — Redaktor odpowiedzialny na Bydgoszcz: Leon Formański Bydgoszcz Plac Wolności 1, redaktor odpowiesz na Gdynię: Wiktor Mielnikow, Gdynia, ul. Min. Kwiatkowskiego, gmach „Pagedu”. — Redaktor odpowiedzialny na Grudziąd: Mieczysław Bagiński, Grudziądz Plac 28 Syczenia 10, I — Redaktor odpowiedzialny na Tczew: Alojzy Kuzio Tczew, Kościuski nr. 1. — Redaktor odp. na Rypin: Kazimierz Świerzyński Członkami Pomorskiej Drukarni Rolniczej S. A. w Toruniu.
Wydawca: Spółdzielnia Wydawnicza „Gryf” z odpow. udziałami w Toruniu. Za ogłoszenia odpowiada Administracja.